

!ntergram

**ODŮVODNĚNÍ SAZEBNÍKU ODMĚN
INTERGRAM 2019**

Obsah

Úvod	3
Sazebník odměn INTERGRAM 2019 pro veřejné produkce	4
Sazba A – hudba jako kulisa	6
Sazba A1 – taxislužba, služební vozy a další	8
Sazba A2 – vozidla autopůjčoven	8
Sazba A3 – prostředky veřejné hromadné dopravy	8
Sazba C – diskotéky	9
Sazba C1 – fitness sektor	10
Sazba C2 – hudba jako nedílná součást produkce – cirkusy, festivaly	11
Sazba D – veřejná prostranství – reklamní vozy, reklamní akce, trhy	12
Sazba D1 – veřejná prostranství – obecní rozhlas	12
Sazba E – poutě, slavnosti	13
Sazba F – kina a divadla (hudba před a po představení)	13
Sazba G – veletrhy, výstavy	13
Sazba G1 – konference, školení	14
Sazba I – obřady	14
Sazba J – sport	14
Sazba J1 – vleky	15
Sazba K – erotické show	15
Sazba L – jukeboxy	15
Sazba M – hotelové pokoje	15
Sazba M1 – hotelové pokoje v lázeňských zařízeních	16
Sazba N – divadelní představení	16
Sazba T – telefonní ústředny	18
Sazebník odměn INTERGRAM 2019 pro vysílání a jiné užití	19
1) Rozhlasové vysílání	20
2) Televizní vysílání	22
3) Přenos vysílání	26
4) Užití podkresové hudby na webových stránkách	27
5) Individuální užití	27
6) Výroba a užití reklamního spotu	28
7) Knihovny	29
8) Videopůjčovny	29
Použitá literatura	30

ÚVOD

INTERGRAM se v uplynulém roce v návaznosti na § 98f zákona č. 121/2000 Sb. (dále jen autorský zákon, resp. AZ), novelizovaného zákonem č. 102/2017 Sb., detailněji zaměřil na hodnocení dosavadních sazeb, jejich zdůvodnění a případnou revizi. Bylo tak činěno s vědomím, že „statky kulturní povahy a umělecká díla mohou mít hodnoty jak kulturní – vnitřní, vyjadřující význam obsažený v díle, tak hodnoty ekonomické v tom smyslu, že je za tyto statky někdo ochoten platit a že jsou brány jako součást ekonomické směny.“ (Mašíňová 2014, s. 29)

INTERGRAM plně respektuje zákonný rámec. Sazby jsou výsledkem dlouholetého procesu jednání s uživatelskou veřejností při zohlednění základních pravidel a principů pro stanovení výše sazeb podle § 98e AZ (resp. dříve § 100 AZ) a souvisejících ustanovení. Vzhledem k tomu, že INTERGRAM jakožto kolektivní správce je ze zákona povinen svěřený majetek zhodnocovat a rozmnožovat podle § 95 odst. 1 AZ, ve spojení s § 1409 a § 1410 Občanského zákoníku, promítá se do sazeb zároveň i to, jakou hodnotu sami nositelé práv svým výkonům a záznamům přisuzují s přihlédnutím k hromadnosti správy. Je ostatně primárně věcí kolektivního správce, jak ekonomicky ocenit nabízené licence a za předpokladu, že toto ocenění nepřekračuje rámec zákona (není např. zneužívající či nepřiměřené), nepřisluší je přezkoumávat – srov. rozhodnutí Městského soudu v Praze v právní věci CET 21 spol. s r. o. (nyní TV Nova s. r. o.) proti OSA, sp. zn. 37C 116/2006, v níž se žalobce domáhal uzavření hromadné licenční smlouvy, kde by licenční odměna byla navýšena pouze o míru inflace a nikoli o 35 % jak požadoval OSA („soud má za to, že pokud se týká licenční smlouvy, [OSA] měl právo odmítnout uzavření [licenční] smlouvy, pokud dospěl k závěru, že její uzavření by bylo v rozporu s oprávněnými zájmy zastupovaných“).

Při hodnocení sazeb je třeba mít na paměti i skutečnost, že „pokračování v tvůrčí a umělecké práci autorů a výkonných umělců vyžaduje, aby tyto osoby pobíraly odpovídající příjmy a investice jsou zejména v případě výroby zvukových záznamů a filmů obzvláště vysoké a riskantní. Pouze náležitá právní ochrana nositelů těchto práv může být účinnou zárukou možnosti získat uvedený příjem a návratnosti zmíněné investice.“ (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES)

Výše odměn pro výkonné umělce je přitom v ČR stále velmi nízká. Pro ilustraci lze uvést, že aby výkonný umělec dosáhl z odměn za užití jeho repertoáru v komerčním rozhlasovém vysílání alespoň na úroveň minimální mzdy v ČR (12 200 Kč), muselo by běžné rádio odehrát jeho skladby více než 25 000krát (při předpokladu, že na nahrávce se podílí pět členů kapely). To by při průměrné čtyřminutové délce skladby znamenalo kontinuální vysílání repertoáru této kapely po celý měsíc 24 hodin denně na dvou stanicích současně. Je pak nutno mít na paměti, že i licenční odměna je cenou a cena musí pokrývat náklady i přiměřený zisk nositele práv (zákon č. 526/1990 Sb., o cenách) a musí zohledňovat mj. hospodářský nebo obchodní prospěch uživatele dle § 98e odst. 3 písm. b) AZ (*geldwerter Vorteil*), tj. kolektivní správa, pokud má být vykonávána v rámci zákona, nesmí být pro uživatele pouze levným zdrojem kulturního dědictví lidstva (světového repertoáru), ale cena musí být určována zásadně tržně – v zájmu nositelů práv a na jejich účet.

Obecně platí, že sazby odměn INTERGRAM nevybočují nad úroveň průměru zemí Evropské unie, naopak jsou obvykle hluboko pod tímto průměrem, což dále prokazuje, že sazebník není ve vztahu k uživatelům nijak nepřiměřený. Soudní dvůr EU se přitom vyslovil, že srovnání se sazbami ostatních kolektivních správců v Evropské unii (na základě parity kupní síly) je důležitým, byť nikoli jediným, kritériem při vyhodnocování eventuální nepřiměřenosti uplatňovaných sazeb (věc C-177/16, AKKA / LAA). INTERGRAM si vyhraduje i do budoucna

právo vyhodnocovat přiměřenost a vhodnost odměn v některých segmentech, které nepovažuje z hlediska nositelů práv za uspokojivé při aplikování kritérií vymezených ustanovením § 98e AZ. Růst ekonomické hodnoty užití předmětů ochrany přitom konstatoval též ÚOHS (rozhodnutí č. j. ÚOHS-P0398/2017/OS-36315/2017/852/LDu – viz níže).

SAZEBNÍK ODMĚN INTERGRAM 2019 PRO VEŘEJNÉ PRODUKCE

- Sazby odměn v uživatelsky nejvýznamnějších kategoriích A a M byly důkladně prověřovány při schvalování sazebníku pro rok 2017 dle čl. II odst. 8 přechodných ustanovení zákona č. 121/2017 Sb. ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), který si za tímto účelem obstaral z moci úřední řadu podkladů.
- Ve svém rozhodnutí č.j. ÚOHS-P0398/2017/OS-36315/2017/852/LDu ÚOHS dospěl k závěru, že „k navýšení sazeb odměn nad rozhodný limit došlo pouze u několika dílčích položek v Sazebníku 2017, a to zpravidla v souvislosti se strukturálními změnami sazeb odměn, toto navýšení je kompenzováno snížením sazeb odměn u jiných položek. Sazebník 2017 se vztahuje na všechny uživatele předmětů ochrany stejným způsobem, a není tedy vůči uživatelům předmětů ochrany diskriminační. Ze všech shora uvedených důvodů Úřad vyhověl Vaší Žádosti a vydal souhlas s návrhem předložených sazeb v kategorii A a v kategorii M Sazebníku 2017.“
- Výše zmíněný sazebník 2017 nedoznal pro rok 2018 v kategoriích A a M žádných změn (vyjma navýšení o meziroční míru inflace za podmínek § 98f odst. 1 AZ, tj. včasného zveřejnění na internetových stránkách INTERGRAM a při informování přihlášených osob) a stal se i základem pro sazebník platný od 1. 1. 2019.
- INTERGRAM spolu s ostatními kolektivními správci vyhověl přání uživatelské veřejnosti, reprezentované mj. Hospodářskou komorou ČR, a s účinností od 1. 1. 2018 ustanovil jednotné inkasní místo pro oblast veřejných produkcí. Prostřednictvím institutu pověřením se tímto místem stal Ochranný svaz autorský (OSA).
- Aby byla situace pro uživatele co nejpřehlednější, bylo nutné harmonizovat strukturu sazebníků všech kolektivních správců tak, aby uživatel například nemusel při uzavírání smlouvy hlásit více rozdílných parametrů pro výpočet odměny.
- Sjednocení metodiky výpočtu odměn bylo jedním z požadavků uživatelské veřejnosti. INTERGRAM využil této jedinečné příležitosti k implementaci té nejlepší praxe domácích i zahraničních kolektivních správců a k opuštění postupů, které byly vnímány jako příliš složité, například výpočet odměny dle minutové sazby v některých typech užití.
- Vzhledem k požadavkům autorského zákona nebylo možné pro rok 2018 provádět dodatečné úpravy sazebníků. Nutná harmonizace se tak stala prioritou pro sazebníky účinné od roku 2019.
- Pro rok 2018 došlo jen k drobným úpravám, které neměly za následek zvýšení sazeb (vyjma inflace). Byla zavedena zvýhodněná sazba pro zvukově obrazová zařízení (dále v textu uvedeno též jako „televize“) a zvuková zařízení (dále v textu uvedeno též jako „rádía“), která jsou umístěna v jedné místnosti, a současně byla stanovena sleva pro přístroje sloužící převážně ke sledování sportovních utkání.
- Pro následující období (od roku 2019) pak bylo nutné nadále přistoupit k harmonizaci velikosti obcí, a to tak, aby střední velikost obce byla v sazebnících všech kolektivních správců ve stejném intervalu. Tento krok představuje jak zjednodušení na straně pověřeného kolektivního správce, tak i zpřehlednění situace pro uživatelskou veřejnost.

- K obecnému zdůvodnění struktury a výše sazeb v oblasti veřejných produkcí jde třeba uvést stručný historický exkurz:
 - Vyhláška Ministerstva kultury č. 196/1954 Ú. I. o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl ze dne 3. září 1954 určovala konkrétní výši odměny pro autory za každé užití hudebního díla s textem nebo bez textu k veřejnému nedivadelnímu provozování (hudební produkce) bez ohledu na to, zda práva autorů provozovaných děl jsou chráněna či nikoliv a bez ohledu na dobu trvání hudební produkce a na počet provozovaných děl.
 - Tato vyhláška byla změněna vyhláškou Ministerstva kultury a informací č. 183/1968 ze dne 21. 12. 1968 (viz příloha č. 1) a byla účinná až do 31.12.1995.
 - Vyhláška Ministerstva kultury České republiky č. 116/1991 Sb., kterou se upravují sazby odměn výkonných umělců a náhrad výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů za užití zaznamenaných výkonů nebo zvuků a zvukových a zvukově obrazových záznamů na veřejných produkcích prostřednictvím technických zařízení ze dne 15. března 1991 určila v ustanovení § 2 pro výkonné umělce a výrobce stejnou výši odměn jako pro autory: "Sazby odměn a náhrad podle § 1 se stanoví společně, a to ve stejné výši, jako provozovací honoráře za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl".
 - Poměr odměny ve vztahu autorů vůči výkonným umělcům a výrobcům byl tedy nastaven 1:1.
 - Výše zmíněné právní předpisy se staly základem pro stanovení sazeb odměn INTERGRAM pro oblast veřejných produkcí v první polovině 90. let. Byly v nich kodifikovány sazby dle počtu přístrojů v restauracích, sazby ve formě fixní či procentní částky ze vstupného a procenta z tržeb, a v neposlední řadě tyto předpisy zaváděly praxi zohledňování velikosti obcí při stanovení výše sazby.
- V rámci harmonizace sazebníků všech kolektivních správců došlo ke sjednocení výše sazby pro veřejné produkce v případech, kdy k uzavření smlouvy dojde na základě kontrolní činnosti. Ta je nově stanovena na úrovni 1,15násobku základních sazeb. Při stanovení vyšší odměny u těchto uživatelů vychází INTERGRAM jednak z toho, že poskytnutá služba kolektivního správce je ve smyslu § 98 odst. 3 písm. g) AZ pro takového uživatele pohodlnější a méně časově, finančně a personálně nákladná (uživatel neohlašuje sám, ale je vyhledán kolektivním správcem), a tedy hospodářsky přínosnější, a jednak z toho, že cena musí ve smyslu výše citovaného zákona o cenách zahrnovat náklady a přiměřený zisk (v těchto případech jsou pak náklady na straně poskytovatele licence vyšší vzhledem k vysokým nákladům osobní kontrolní činnosti v terénu). Odůvodněnost projekce vyšších nákladů kolektivní správy v takových případech do ceny licence (licenční odměny) uznává konstantně též desítky let stará judikatura německého nejvyššího soudu (BGH) připouštějící až dvojnásobné navýšení sazebníkové odměny,¹ zatímco v České republice se k ní zatím neměl možnost Nejvyšší soud vyjádřit. INTERGRAM však nepochybuje o tom, že takový postup je zcela namístě i s ohledem na srovnání obdobné praxe v jiných členských státech. Pro úplnost nutno dodat, že se jedná o ty případy, kdy je kontrolní činností zjištěno dosud nekonzumované užití, resp. hrozící užití; je-li užití zjištěno ex post, jedná se o bezdůvodné obohacení, u něhož nicméně INTERGRAM vždy usiluje o narovnání spojené s licencí na další období.

¹ Rozsudek ze dne 10. 3. 1972, sp. zn. I ZR 160/70, „Doppelte Tarifgebühr“, a navazující judikatura.

- Aby nedocházelo ke znehodnocování předmětů ochrany zastupovaných nositelů práv, bude v sazebníku pro veřejné produkce u sazeb odměn vyjádřených nominální částkou, u nichž nedošlo ke změně metody výpočtu, s účinností od roku 2019 zohledněna míra inflace za rok 2018 vyjádřená přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen (dále jen inflace), vyhlášeným Českým statistickým úřadem v lednu 2019. Konkrétně se jedná o tyto sazby: A, A1, A2, C1 (zóna 2), F, I, M, M1.

SAZBA A – HUDBA JAKO KULISA

Veškeré produkce, kde užití výkonů a zvukových a zvukově obrazových záznamů (dále jen záznamy) slouží jako kulisa a není vybíráno vstupné (např. restaurace, fast food, bary, herny, obchody, provozovny služeb, bazény, koupaliště, dále kanceláře, dílny, výrobní haly, šatny v podnicích, provozní a technické zázemí a ostatní podobné prostory)

Od roku 2019 proběhla harmonizace sazeb všech kolektivních správců dle velikosti obcí, a to na tři kategorie:

- Do 999 obyvatel - původně do 1000
- 1 000 – 80 000 obyvatel - původně 1001 – 100 000 obyvatel
- Nad 80 000 obyvatel - původně nad 100 000 obyvatel

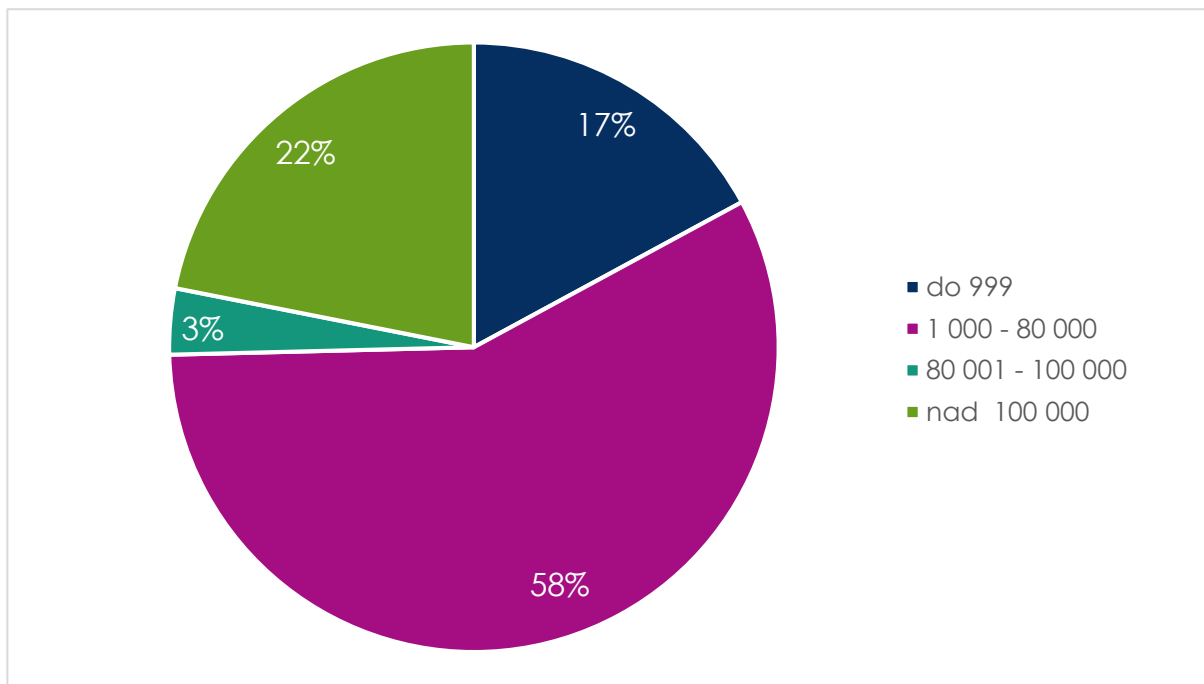
Jak již bylo zmíněno v předchozím článku, INTERGRAM byl k tomuto kroku veden snahou nastavit uživatelům stejné podmínky. Úprava se dotkne čtyř měst (České Budějovice, Ústí nad Labem, Hradec Králové, Pardubice), která budou přeřazena ze střední kategorie velikosti obcí do kategorie největších obcí.

V kategorii největších obcí doposud figurovalo pouze šest měst (Praha, Brno, Ostrava, Plzeň, Liberec, Olomouc). Čtyři nově přidaná města jsou ve všech případech krajskými městy. Nově upravená kategorie největších obcí (nad 80 000 obyvatel) tak bude obsahovat všechna krajská města s výjimkou třech nejmenších (Zlín, Jihlava, Karlovy Vary). Tento model považuje INTERGRAM za spravedlivější a lépe odpovídající požadavkům AZ (§98e, odst. 3, písm. c).

Díky této úpravě nebude do budoucna docházet ve čtyřech dotčených obcích k disproporcím mezi sazbami jednotlivých kolektivních správců.

Jak ukazuje graf 1, změna dopadne na provozovny v obcích, v nichž žijí cca 3 % obyvatel ČR. Pro ostatní provozovny (v obcích se zbývajícími 97 % obyvatel ČR) ke změně nedochází.

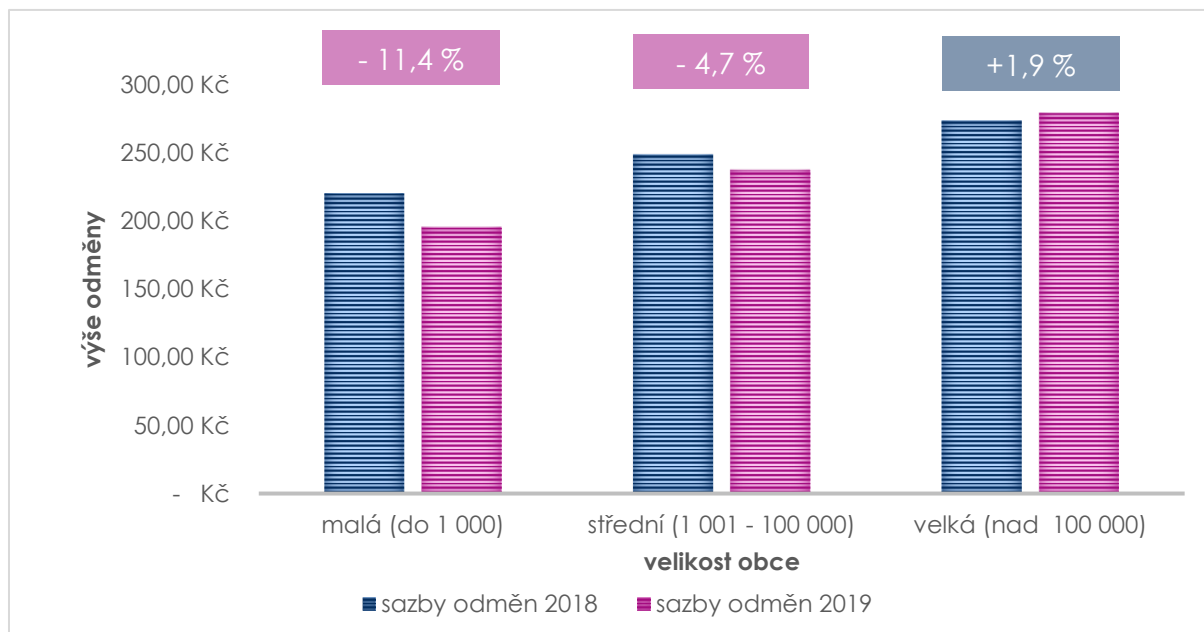
Graf 1 - podíl obyvatel ČR v obcích dle pásem velikosti obcí

Zdroj: ČSÚ, czso.cz

V roce 2019 došlo také ke změně výše odměny za televizi. U tří kategorií velikosti obcí byl určen poměr sazeb: 100 % pro největší obce nad 80 000 obyvatel, 85 % pro střední velikost obcí (1 000 – 80 000 obyvatel) a 70 % malé obce (do 999 obyvatel). Tento poměr je již z minulosti zaveden u ostatních zařízení, a v rámci sjednocování podmínek pro uživatele byl tento poměr zaveden i u televizí. V důsledku přepočtu sazeb došlo k mírnému navýšení sazby za televize v největších obcích (o 5,32 Kč), ale současně k významnému poklesu ve středních obcích (o 11,72 Kč), a především v malých obcích (o 25,08 Kč). Sazby byly projektovány tak, aby měla úprava neutrální dopad na inkaso INTERGRAM. Jde tedy čistě o harmonizaci, nikoli o navýšování sazeb odměn jako celku.

Graf 2 - změny sazeb odměn za TV

INTERGRAM s účinností od 1. 1. 2018 zavedl dvě nové snížené sazby, a to pro televizi sloužící ke sledování převážně sportovních utkání (sazba snížená o 15 % oproti základní sazbě) a pro televizi a rádio v jedné místnosti (sazba snížená o 25 % ze součtu základních sazeb). Výše těchto sazeb byla upravena pro rok 2019 v souladu se změnou „základní“ sazby za televizi, a to tak, aby byly zachovány původní poměry sazeb dle velikosti obcí. Pro všechny uživatele, na které se vztahuje některá z těchto nových sazeb, dochází ke snížení odměny oproti předcházejícímu licenčnímu období.

Ostatní sazby v kategorii A byly pro rok 2019 zachovány na úrovni roku 2018. Došlo jen k přejmenování dosavadní sazby za „doplňkové zařízení k základnímu zvukově obrazovému zařízení“ na sazbu za „zvukově obrazové zařízení - druhý a další přístroj ve stejné místnosti“.

SAZBA A1 – TAXISLUŽBA, SLUŽEBNÍ VOZY A DALŠÍ

Užití výkonů a záznamů ve vozidlech taxislužby, vozidlech provozujících smluvní přepravu a služebních vozidlech, která jsou využívána právnickou či fyzickou osobou k výkonu své činnosti a neslouží k provozování veřejné hromadné dopravy

Sazba A1 je odvozena ze základní sazby A. Jde o dlouhodobě stabilní sazbu, která od doby svého zavedení v roce 2011 byla navyšována pouze o inflaci.

SAZBA A2 – VOZIDLA AUTOPŮJČOVEN

Užití výkonů a záznamů ve vozidlech autopůjčoven

Sazba A2 je taktéž dlouhodobě využívána, přičemž od roku 2015 v návaznosti na domácí judikaturu (rozsudek Vrchního soudu v Praze ve věci INTERGRAM proti Herz autopůjčovna s. r. o., sp. zn. 5Co 11/2015) bylo do definice sazby přidáno kritérium vytíženosti vozidla. Následující roky byla sazba upravována pouze s ohledem na inflaci. Užití je běžně licencováno (INTERGRAM eviduje řádově nižší desítky licencí) i v návaznosti na zmíněnou judikaturu.

SAZBA A3 – PROSTŘEDKY VEŘEJNÉ HROMADNÉ DOPRAVY

Užití výkonů a záznamů v dopravních prostředcích sloužících k provozování veřejné hromadné dopravy

Jde o nový typ sazby, který byl zaveden pro rok 2019. Důvodem bylo zohlednění okolností užití v dopravních prostředcích, které jsou odlišné od restaurací a barů (sazba A). Doposud přitom užití v dopravních prostředcích bylo posuzováno jako běžné užití hudby jakožto kulisy, což se postupem času ukázalo jako ne zcela vhodné, a to i s ohledem na stále se vylepšující vybavenost dopravních prostředků individuálními multimedialními zařízeními.

Sazba A3 vyčleňuje zvukové zařízení sloužící primárně pro řidiče veřejné hromadné dopravy. Základem pro výpočet byla sazba za zvukové zařízení vč. 2 ks reproduktorů v kategorii A. Tato sazba zohledňuje velikost obce, což však v případě dopravních prostředků nelze. Proto byl vypočítán vážený průměr sazby za zvukové zařízení dle celkového počtu obyvatel v jednotlivých velikostních kategoriích obcí.

Dále sazba A3 stanovuje vyšší odměny na malé dopravní prostředky s kapacitou do 60 osob a velké dopravní prostředky s kapacitou nad 60 osob. Podmínkou je, aby v těchto prostředcích

byly sdělovány předměty ochrany veřejnosti, tj. aby u jednotlivých sedadel byly přístupné televize či sluchátka. Výše odměny vychází, stejně jako v předchozím případě, ze sazeb typu A za jednotlivá zařízení a znovu byl zohledněn vážený průměr sazeb dle počtu obyvatel v jednotlivých kategoriích obcí.

Pro výpočet sazby za dopravní prostředky vybavené pouze zvukovým zařízením byl definován předpoklad, že v autobuse je jedno základní zvukové zařízení a dále je každé sedadlo pro cestující vybaveno reproduktorem, respektive výstupem pro sluchátka. V případě sazby za zvukově obrazová zařízení byla východiskem takto získaná sazba, která byla následně navýšena o koeficient vycházející z poměru sazeb za zvuková a zvukově obrazová zařízení v kategorii A.

Pro účely výpočtu sazeb pro různé kapacity dopravních prostředků byly zvoleny dopravní prostředky s kapacitou 40 míst, respektive 80 míst, přičemž sazba v dolním pásmu je určena pro dopravní prostředek až do 60 míst. Bylo přihlédnuto také k faktu, že ne vždy bývají dopravní prostředky plně obsazeny. Z veřejně dostupných údajů dospěl INTERGRAM ke konzervativnímu odhadu průměrné obsazenosti ve výši 80 %.²

Tabulka 1 – sazba A3 pro dopravní prostředky

Dopravní prostředky bez ohledu na kapacitu dopravního prostředku	Výše měsíční odměny za užití výkonů a záznamů z jediného technického zařízení, zpravidla v předním prostoru vozidla	164,42 Kč
Malé dopravní prostředky s kapacitou do 60 osob	Výše měsíční odměny za dopravní prostředek vybavený pouze zvukovým zařízením (doplňková služba pro pasažéry s více zařízeními nebo s individuálním příjmem)	881,20 Kč
	Výše měsíční odměny za dopravní prostředek vybavený i zvukově obrazovým zařízením (doplňková služba pro pasažéry s více zařízeními nebo s individuálním příjmem)	1289,51 Kč
Velké dopravní prostředky s kapacitou nad 60 osob	Výše měsíční odměny za dopravní prostředek vybavený pouze zvukovým zařízením (doplňková služba pro pasažéry s více zařízeními nebo s individuálním příjmem)	1670,32 Kč
	Výše měsíční odměny za dopravní prostředek vybavený i zvukově obrazovým zařízením (doplňková služba pro pasažéry s více zařízeními nebo s individuálním příjmem)	2 444,27 Kč

SAZBA C – DISKOTÉKY

Veřejné produkce, kde dochází k užití výkonů a záznamů, které jsou nedílnou součástí produkce (neslouží jen jako kulisa) nebo veřejné produkce typu A, u kterých je vybíráno vstupné: diskotéky, hudební kluby, tančírny, karaoke a další

Oblast veřejných produkcí, kde jsou předměty ochrany nezbytnou součástí produkce (tj. zejména diskotéky a hudební kluby), je uživatelsky významným segmentem. Právě v této

² viz CAFOUREK 2018 s PAVEC 2017.

oblasti je nejužší vazba mezi užitím předmětů ochrany a hospodářským prospěchem uživatelů. Proto INTERGRAM požadoval hrazení odměny v návaznosti na výši tržeb ze vstupného.

Mezi kolektivními správci na území ČR panovaly značné rozdíly v nastavení výše sazby. Mezinárodní srovnání struktury sazeb ukázalo, že se ve světě aplikují tři základní modely výpočtu odměny a jejich kombinace – dle plochy provozovny, dle kapacity či návštěvnosti sálu a dle tržeb provozovatele.

Současně – s ohledem na historické zvyklosti českého prostředí – se INTERGRAM rozhodl zachovat model zohledňující počet platících návštěvníků a výši vstupného. V rámci harmonizace sazebníků všech kolektivních správců a s ohledem na počty zasmluvněných provozoven jednotlivých kolektivních správců bylo rozhodnuto, že budou sazby diskoték sjednoceny dle tabulky, která adresně stanoví výši odměny v pásmech dle průměrné výše vstupného a počtu návštěvníků.

Oporu pro tento krok poskytují historické zvyklosti (viz výše zmíněná vyhláška Ministerstva kultury České republiky č. 116/1991 Sb.) i snaha o vyšší uživatelský komfort, tj. odstranění disproporcí odměn pro různé skupiny nositelů práv v rámci různých velikostí produkcí v tomto segmentu užití. Nové nastavení sazeb ve srovnání se starou metodou výpočtu bude pro uživatele jednoznačně znamenat snížení odměny. Přispívají k tomu i nově zavedené slevy za opakované produkce.

SAZBA C1 – FITNESS SEKTOR

Užití výkonů a záznamů ve fitness, při cvičení s hudbou a in-door cyclingu

Na půdě Hospodářské komory ČR byla ustanovena pracovní skupina pro kolektivní správu, na které INTERGRAM aktivně participuje. Jako pilotní projekt byl vyčleněn sektor fitness, v němž uživatelskou veřejnost reprezentovala Česká komora fitness (ČKF). V tomto užším fóru za účasti představitelů INTERGRAM (zastupujících též kolektivní správce OAZA a OOAS) a OSA (zastupujících kolektivního správce DILIA) byl na sérii jednání dohodnut nový model sazeb pro sektor fitness.

Došlo k zohlednění specifík daného sektoru (odlišení fitness center se členstvím a bez členství) a k úpravě parametrů pro výpočet odměny (metry čtvereční, resp. počty lekcí ve třech pásmech dle počtu osob).

Konkrétní stanovení výše sazeb se opíralo o dotazníkový průzkum provedený ČKF na reprezentativním vzorku svých členů. Uživatelé na oplátku získali jednoduchou, transparentní a jednotnou metodiku výpočtu odměny pro všechny kolektivní správce.

S ČKF byla předjednána nová struktura sazeb, resp. způsob stanovení odměny. Nový sazebník byl předložen uživatelské veřejnosti v rámci konference s názvem *Zdravé fitness pro zdravé Česko 2018* pořádané ČKF v dubnu 2018. Následně byl spuštěn testovací provoz, během kterého měli provozovatelé fitness center možnost si v online kalkulačce spočítat výši odměny dle nového modelu a zasílat své připomínky, jejichž vyhodnocování ze strany ČKF v době přípravy sazebníku teprve probíhá a nemohly být ještě zcela v návrhu sazebníku zohledněny (INTERGRAM bude očekávat případné připomínky ČKF k projednání postupem dle § 98f AZ).

Obrázek 1 – náhled nové e-kalkulačky pro uživatele provozující fitness centra

Zdroj: Česká komora fitness

SAZBA C2 – HUDBA JAKO NEDÍLNÁ SOUČÁST PRODUKCE – CIRKUSY, FESTIVALY

Ostatní veřejné produkce, kde dochází k užití výkonů a záznamů, které jsou nedílnou součástí nedivadelní produkce (neslouží jen jako kulisa): koncerty, festivaly, zábavní pořady, artistické show, cirkusová vystoupení, playback a/nebo half-playback a další

Historicky byla část užití v této kategorii (cirkusy, festivaly, zábavní pořady, artistické show) zpoplatněna stejnou sazbou jako např. diskotéky a kluby (sazba C), tedy 10 % z násobku kapacity a průměrné výše vstupného (pro rok 2018 pak platila pro cirkusy snížená sazba 5 % z násobku kapacity a průměrné výše vstupného). Pouze pro výpočet odměny za užití před, při a po koncertech a při vystoupeních z playbacku a/nebo half-playbacku sloužila tabulka 3 (dle sazebníku 2018) s paušální odměnou v pásmech dle výše vstupného a kapacity sálu. Tato sazba však nebyla téměř vůbec využívána.

Protože se ale jedná o velmi blízké způsoby užití, přistoupil INTERGRAM ke sjednocení těchto dvou sazeb. S ohledem na harmonizaci sazebníků všech kolektivních správců došlo ke zjednodušení výpočtu odměny a zařazení tohoto užití pod kategorii C (sazba C2).

Sazba byla z důvodu harmonizace metodiky výpočtu a vyšší uživatelské přívětivosti stanovena ve výši 2,25 Kč za návštěvníka. To znamená, že u produkcí typu cirkusů a festivalů, které tvoří dominantní část užití v této kategorii dojde ve všech případech ke zlevnění oproti předchozímu způsobu stanovení odměny (10 %, resp. 5 % z násobku kapacity a průměrné výše vstupného). V předchozím modelu byla stanovena minimální výše vstupného na 51 Kč, takže tyto produkce za jednoho návštěvníka uhradily minimálně 5,10 Kč, resp. 2,55 Kč. Vzhledem k reálným cenám vstupného, které se běžně pohybují nad hranicí 500 Kč, jde o ještě významnější zlevnění. Vývoj uživatelského chování a vhodnost cenového nastavení v této sazbě bude INTERGRAM dále vyhodnocovat.

SAZBA D – VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ – REKLAMNÍ VOZY, REKLAMNÍ AKCE, TRHY

Užití výkonů a záznamů na veřejném prostranství, které je volně přístupné a není vybíráno vstupné: ozvučení tržišť, volební shromáždění, reklamní akce a další

U sazby D došlo v rámci harmonizace sazebníků kolektivních správců k přechodu z minutové na denní sazbu. Důvodem je přihlídnutí k okolnostem užití, které často neumožňují snadné určení a následnou kontrolu minut užití předmětů ochrany.

Sazba za ozvučení tržišť byla historicky zpoplatněna minutově. Aktuální sazba 45,10 Kč za stánek a den je v relaci k předchozím minutovým sazbám, které znamenaly průměrnou denní odměnu 690 Kč. Z činnosti INTERGRAM vyplývá, že průměrný počet stánků na tržišti je 11. Dle sazby za stánek a den to znamená, že v průměru dochází na jednu produkci k poklesu odměny o 28 % (na méně než 500 Kč).

Při výpočtu sazby za reklamní akce, propagační akce a volební shromáždění INTERGRAM vycházel z hlášení uživatelů, týkajících se délky produkce, ceny licence za den a počtu diváků za den. Průměrná odměna, hrazená dle užitých minut činila na jednu produkci 700 Kč na den. Střední hodnota počtu diváků na jedné akci se pohybovala na hodnotě 85. Proto INTERGRAM konzervativně stanovil odměnu nově na úrovni 300 Kč za každých započatých 50 diváků den. Odměna za produkci při počtu do 100 diváků tak bude pod úrovní průměrné odměny dle sazebníku 2018.

Aby bylo náležitě přihlídnuto k hospodářskému prospěchu, byla stanovena vyšší sazba pro reklamní vozy, a to s ohledem na reálný rozsah užití a jeho výrazně vyšší hospodářský prospěch. Důvodem je to, že reklamní vůz jezdí obvykle po celý den a osloví tak násobně větší publikum než statická reklamní akce. Sazba byla stanovena paušálně na 1 800 Kč/ den, což by odpovídalo běžné reklamní akci s 300 diváky. Důvodem pro paušální sazbu je nemožnost kontroly reálného počtu diváků.

SAZBA D1 – VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ – OBECNÍ ROZHLAS

Užití výkonů a záznamů na veřejném prostranství prostřednictvím obecního rozhlasu

Sazba za obecní rozhlas a obdobné užití byla vyčleněna ze sazby D, jelikož se takové užití výrazně odlišuje okolnostmi i hospodářským prospěchem. Proto byla stanovena paušální roční odměna za ústřednu (rozhlas) s dopočtem roční sazby za každý další reproduktor.

I tato sazba byla předmětem harmonizace struktury sazebníků všech kolektivních správců za účelem usnadnění výpočtu odměny pro uživatele v návaznosti na ustavení jednotného inkasního místa.

Výpočet paušálu vycházel z odměny dle sazby A v nejmenších obcích (do 1 000 obyvatel). Dále byla sazba snížena tak, aby reflektovala, že užití předmětů ochrany prostřednictvím veřejného rozhlasu se zpravidla neděje za přímým obchodním prospěchem, resp. pro účely podnikání. Jedná se tedy o další uživatelsky vstřícný krok.

Specifika místa užití jsou pak zohledněna tím, že větší obce budou nutně potřebovat větší počet reproduktorů (amplionů). Nebylo tedy nutné sazbu členit dle velikosti obce.

SAZBA E – POUTĚ, SLAVNOSTI**Užití výkonů a záznamů na poutích, lidových zábavách, slavnostech, zábavních parcích apod.**

S ohledem na okolnosti užití (časté přesuny produkcí) a ztížené možnosti kontrol bylo při harmonizaci sazebníků kolektivních správců přistoupeno k přechodu z denní na měsíční sazbu.

Jelikož produkce v této kategorii vlivem počasí často nemohou probíhat každý den, nebyla měsíční sazba INTERGRAM stanovena jako prostý násobek dosavadní denní sazby a průměrného počtu dnů v měsíci. Na základě meteorologických statistik³ a interních údajů (od uživatelů) INTERGRAM při výpočtu měsíční sazby pracoval s předpokladem, že k produkci dochází v průměru 70 % dnů v měsících, kdy jsou atrakce provozovány. Sazba byla stanovena alikvotně k této hodnotě. V důsledku to znamená proti předchozímu sazebníku snížení denní sazby až o 30 % (podle délky užití).

SAZBA F – KINA A DIVADLA (HUDBA PŘED A PO PŘEDSTAVENÍ)**Užití výkonů a záznamů v kinech a divadlech před a po představeních**

Sazba zůstane pro období od roku 2019 zachována ve stejné struktuře a výši jako v roce 2018. Jde o dlouhodobě trhem akceptovanou sazbu. Výběr odměny v tomto typu užití není realizován prostřednictvím jednotného inkasního místa. Nadále jej provádí INTERGRAM samostatně.

SAZBA G – VELETRHY, VÝSTAVY**Užití výkonů a záznamů při ozvučení výstav, veletrhů, uměleckých expozic apod.**

Dosavadní tabulka stanovující odměny v pásmech dle výstavní plochy a ceny vstupného byla opuštěna, aby mohly být lépe zohledněny okolnosti a rozsah užití. V rámci harmonizace sazebníků došlo od roku 2019 ke stanovení paušální odměny 63 Kč za stánek a den, resp. za každých započatých 45 m² a den.

Před stanovením konkrétní výše sazby byla provedena interní analýza výše odměny od jednotlivých subjektů a celkového inkasa za rok 2017 v této kategorii. Sazba byla následně stanovena tak, aby při shodném počtu produkcí zůstala odměna za průměrnou produkci v roce 2019 zachována na úrovni roku 2017. Změna proto nepředstavuje zvýšení sazby, ale pouze úpravu metodiky propočtu.

Aby bylo náležitě přihlédnuto k hospodářskému prospěchu, byly vyčleněny neprodejní výstavy a expozice, kde je ekonomický přínos užití předmětů ochrany nižší a odměna je proto stanovena dle běžné sazby A.

³ Český hydrometeorologický ústav 2018

SAZBA G1 – KONFERENCE, ŠKOLENÍ

V rámci harmonizace sazebníků všech kolektivních správců byla ze sazby A vyčleněna nová sazba pro konference a školení. Výše denní sazby odměny byla stanovena v souladu s novým modelem stanovení sazby D (pro reklamní a propagační akce). Nižší hospodářský přínos užití předmětů ochrany při konferencích oproti komerčním reklamním akcím byl zohledněn v nastavení sazby odměny ve výši 300 Kč za každých započatých 100 návštěvníků. Reklamní akce mají odměnu za návštěvníka ve dvojnásobné výši (tj. 300 Kč za každých 50 návštěvníků).

SAZBA I – OBŘADY

Užití výkonů a záznamů při obřadech (za úplatu, tj. za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu): svatby, kremace, pohřby apod.

Sazba zůstane pro období od roku 2019 zachována ve stejné struktuře a výši jako v roce 2018. Jde o dlouhodobě trhem akceptovanou sazbu.

SAZBA J – SPORT

Užití výkonů a záznamů při sportovních utkáních na stadiónech nebo ve sportovních halách a při všech sportovních, případně společenských akcích

Povinnost INTERGRAM přihlídnout při stanovení sazeb k účelu užití předmětů ochrany vedla v případě užití výkonů a záznamů při sportovních utkáních k opuštění modelu odměny jakožto procenta ze vstupného. Výše vstupenky totiž nemá při sportovních utkáních přímou vazbu na užití předmětů ochrany. Navíc v hlášení provozovatelů bohužel často docházelo k podhodnocování ceny vstupného. Místo toho INTERGRAM přistoupil ke stanovení paušální částky za návštěvníka, a to ve dvou variantách.

Tam, kde je hudba užitá jako nedílná či podstatná součást celé sportovní či obdobné akce (např. nedivadelní ice show, motoshow, krasobruslení, gymnastika, soutěže v aerobiku, synchronizované plavání, moderní gymnastika, taneční soutěže, módní přehlídky apod.), vycházela dle interních údajů průměrná odměna na jednoho návštěvníka 7,47 Kč. V rámci konzervativního a vstřícného přístupu k uživatelům a v souladu historickými zvyklostmi (viz výše zmíněná vyhláška Ministerstva kultury České republiky č. 116/1991 Sb.) byla sazba odměny stanovena ve výši 6 Kč za návštěvníka, tj. o 20 % níže, než dle výsledků interního průzkumu.

U produkcí, kde hudba není podstatnou součástí a slouží k rozptýlení diváka o přestávkách, případně před nebo po sportovní události (hokej, fotbal, volejbal, atletika, florbal apod.), se jedná o užití analogické k sazbě C1, a proto INTERGRAM stanovil výši této odměny na stejné úrovni, tj. 2,25 Kč za diváka.

Samostatně jsou pojímány taneční kurzy a taneční či baletní školy. Pro zjednodušení hlášení ze strany provozovatelů a dále kvůli zamezení rozdílných výkladů byla stanovena sazba za každou taneční hodinu (lekcí), a to v pásmech dle počtu návštěvníků (účastníků kurzu). Kurz obvykle obsahuje více lekcí a hrozilo, že pořadatel místo platby za návštěvníky jednotlivých tanečních hodin uhradí odměnu pouze za návštěvníky celého kurzu (tj. bez vynásobení počtem tanečních hodin/lekci). Z tohoto důvodu byla sazba odměny za užití předmětů ochrany při tanečních kurzech stanovena modelem paušální platby za jednu taneční hodinu do 30 návštěvníků ve výši 150 Kč a dále 50 Kč za každých dalších 10 započatých návštěvníků. Sazba na jednoho návštěvníka pak vychází na 5 Kč, což představuje kompenzaci za pásmový model, který pořadatele nutí k zaokrouhlování počtu návštěvníků směrem nahoru.

SAZBA J1 – VLEKY**Užití výkonů a záznamů při ozvučení lyžařských vleků a lanovek**

Jde o dlouhodobě trhem akceptovanou sazbu. Z důvodu přechodu z modelu licencování dle kalendářního roku na průběžný model byla sazba pro období od roku 2019 přepočítána z roční na měsíční. To umožnilo, aby INTERGRAM opustil dělení na sezónní a celoroční provoz. Výše odměny byla vypočtena jako průměrná měsíční částka z obou typů provozu, přičemž u sezónního provozu bylo předpokládáno pět měsíců provozu a u celoročního provozu deset měsíců.

SAZBA K – EROTICKÉ SHOW**Užití výkonů a záznamů jako hudební doprovod erotických show**

Sazba zůstane pro období od roku 2019 zachována ve stejné struktuře a výši jako v roce 2018. Jde o dlouhodobě trhem akceptovanou sazbu, do jejíž výše je promítnuta vůle nositelů práv žádat vyšší odměnu za tento specifický způsob užití jejich výkonů a záznamů.

SAZBA L – JUKEBOXY**Užití výkonů a záznamů při provozování jukeboxů**

Při stanovení výše sazby odměn od roku 2019 vycházel INTERGRAM z průběhu jednání s uživatelskými sdruženími. Měsíční paušální sazba odměn v souvislosti s provozováním digitálních jukeboxů, za účelem jejich provozu dochází k pořízování rozmnoženiny ze strany majitele zařízení umístěného v provozovně, byla stanovena na 300 Kč. Do budoucna INTERGRAM hodlá způsob poskytování této služby dále zkoumat a vhodnost nastavené odměny vyhodnocovat.

SAZBA M – HOTELOVÉ POKOJE**Užití výkonů a záznamů na pokojích v ubytovacích zařízeních**

Autorský zákon v tomto segmentu výslovně ukládá kolektivním správcům přihlížet k četnosti využití ubytovacích prostor, v nichž dochází k užití předmětu ochrany, což INTERGRAM dlouhodobě činí. Historicky do vývoje sazeb zasáhla i protiústavní cenová regulace na úrovni 50 % z poloviny „koncesionářského“ poplatku za televizi a rádio. Aktuální sazba je tak výsledkem minulých i současných zákonných omezení a dlouhodobého jednání s uživatelskou veřejností, včetně dvou jednání na půdě Ministerstva kultury ČR v roce 2008.

Poslední změna sazeb pro segment ubytovacích zařízení byla provedena v roce 2017, kdy byl poprvé představen lineární model zohledňování obsazenosti a ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebylo shledáno žádné pochybení. Pro rok 2018 a 2019 již nedocházelo ke změně sazeb, pouze byla zohledněna inflace.

SAZBA M1 – HOTELOVÉ POKOJE V LÁZEŇSKÝCH ZAŘÍZENÍCH**Užití výkonů a záznamů na pokojích v ubytovacích zařízeních**

Sazba pro tento segment vychází z novely AZ, konkrétně §98e, odst. 4, který určuje sazbu pro poskytovatele zdravotních služeb nejvýše na úrovni 25 % nejnižší sazby odměny stanovené sazebníkem za provozování rozhlasového nebo televizního vysílání, není-li ujednáno jinak. Vzhledem k tomu, že toto ustanovení AZ nevyznívá zcela konkrétně, není pro kolektivní správce jednoduché stanovit základ takové sazby.

Jak vyplývá z aktuální judikatury (rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 12.12.2017, sp. zn. 4 Co 12/2017), nevyplývá z § 23 věty druhé ex lege, že by bylo součástí zdravotních služeb poskytování ubytování. Je tedy vždy nutno vzít v úvahu skutečnou hospodářskou činnost lázeňského zařízení. Ostatně samotní provozovatelé lázeňských domů uznávají, že ne všichni ubytovaní hosté jsou příjemci komplexní zdravotní péče, a že nezanedbatelnou část jejich služeb využívají běžní hoteloví hosté, ubytovaní na komerčním základě. Z toho důvodu lze přistoupit na 25% sazbu toliko na část celkové ubytovací kapacity.

Proto bylo přistoupeno k propočtu nové sazby odměny, která vychází ze sazby segmentu M – tedy ubytovacích zařízení. Tato sazba je fakticky rozdělena na dvě části, přičemž její první část zohledňuje ustanovení § 98e odst. 4 AZ současně s obsazeností těchto ubytovacích zařízení, druhá část pak fakticky kopíruje sazbu za hotelový pokoj, opět s přihlédnutím k obsazenosti. Tento postup je v souladu s domácí judikaturou (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2016, sp. zn. 30 Cdo 2715/2015), která umožňuje vyčíslit odměnu na základě poměru ubytovaných osob, jimž byla poskytována komplexní zdravotní péče, vůči ostatním hostům ubytovaným na komerčním základě.

Při výpočtu výše sazby INTERGRAM vycházel z reálných údajů o obsazenosti a kvalifikovaného odhadu podílu pacientů (příjemců zdravotní péče) a běžných hotelových hostů, poskytnutých subjektem, zastupujícím větší než zanedbatelný počet uživatelů (Svaz léčebných lázní). INTERGRAM je připraven výši této sazby pravidelně upravovat podle skutečných údajů získaných od uživatelů, a to nejméně každé tři roky, jak je běžným zahraničním standardem.

SAZBA N – DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ**Užití výkonů a záznamů při divadelních a tanečních představeních**

Sazba N byla stanovena již v roce 2000, a to na úrovni 4 Kč za započatou minutu (činohra) a 7 Kč za započatou minutu (balet). Od té doby sazba s drobnými odchylkami kopírovala vývoj inflace. Ukázalo se však, že nastavené ceny neodpovídají tržním podmínkám a hospodářskému prospěchu uživatele. Výkony živých hudebníků jsou s postupující technologickou inovací „z úsporných důvodů“ stále častěji nahrazovány reprodukovanou hudbou, a to dokonce i v hudebním a tanečním divadle (např. i ve větších baletních produkcích). Užití nahrávek tak *de facto* poškozují výkonné umělce, kteří by v případě živé produkce dostali pořadatelem zaplacen více, než kolik činí odměna INTERGRAM. Bylo nutné tento aspekt zohlednit, zvláště když autorský zákon stanovuje pro toto užití komerčních snímků režim rozšířené kolektivní správy (a nerozlišuje mezi divadelním a nedivadelním provozováním předmětu ochrany, jak tomu je u autorských děl hudebních). Je přitom notorií, že cena tzv. velkých (divadelních) práv a malých (nedivadelních) provozovacích práv spravovaných kolektivně je u hudebních děl násobně vyšší a není důvod, aby užití komerčních snímků tento rozdíl v hospodářském prospěchu uživatele nerefletovalo.

Při úvahách o revizi sazby se INTERGRAM přiklonil k modelu, který je na poli licencování práv pro divadelní představení obecně zavedeným standardem a který nejpřilehavěji reflektuje též hospodářský prospěch uživatele, pro kterého by mohla být paušalizace ceny v některých případech neúnosná (zejména u malých a oblastních divadel). Tím je procento z tržeb ze vstupného. Pro divadla jde o řešení, se kterým mají zkušenost u ostatních typů práv, takže hlášení údajů o tržbách by pro ně nemělo představovat žádnou dodatečnou zátěž.

Výše sazby byla stanovena v souladu s praxí na volném trhu, který považujeme za srovnatelný z hlediska typu užití, tj. trhu s právy na užití výkonů a záznamů jejich zařazením do audiovizuálního díla (filmu) a jeho následným veřejným provozováním (promítáním v kině). Dle interních údajů od nositelů práv a po zohlednění specifík divadelního trhu včetně nižšího hospodářského prospěchu byla sazba stanovena v intervalu 3 - 4 % z tržeb ze vstupného, přičemž tato sazba je snížena alikvotně k podílu času užití hudby v rámci celkového času představení, což umožňuje lépe odlišit ryze hudební představení. Pokud tedy například bude hudba užitá v 10 % času představení, činila by sazba jen 0,3 – 0,4 % z tržeb ze vstupného na dané představení. Interval je dán zohledněním významu užitých výkonů a záznamů. Pokud zazní hudba v prvním plánu (typicky při divadelním provozování děl hudebně dramatických a choreografických, stejně jako tzv. her se zpěvy a obdobných kusů), je aplikovaná 4% sazba. Pro ostatní hudbu, která slouží jen jako podkres (druhý plán), platí 3% sazba.

Kromě výše popsaných ekonomických důvodů byla sazba zafixována na maximálně 4 % také s ohledem na vnitřní konzistenci sazebníku (ve vztahu k ostatním sazbám). Pro uživatele (provozovatele divadel) představuje i nová sazba výrazně levnější variantu, oproti zajišťování hudebního doprovodu každého představení s využitím živého orchestru.

Za účelem výpočtu odměny připravil INTERGRAM jednoduchou kalkulačku, která bude pro uživatele přístupná na webových stránkách INTERGRAM (www.intergram.cz). Náhled kalkulačky s konkrétním případem představení je uveden v následující tabulce:

Tabulka 2 – příklad výpočtu odměny za užití výkonů a záznamů v divadlech

Výpočet odměny za užití výkonů a záznamů v divadlech			
délka představení (min) 90	hudba	první plán	druhý plán
	stopáž (min)	5	25
tržby ze vstupného 60 000 Kč	základní sazba	4 %	3 %
	aliquotně ponížená sazba	0,2 %	0,8 %
hudba v představení (min) 30	odměna	133 Kč	500 Kč
	celková odměna:	633 Kč	

Navrhovaná sazba ob stojí též při srovnání se zahraničními kolektivními správci (tam, kde je toto užití vypořádáváno přes kolektivní správu, což je zřejmě menšina členských států), kdy např. GVL má dle svého sazebníku nastavený složitější mechanismus výpočtu (kombinace stopáže, počtu divadelních sezon uvádění inscenace a počtu představení), který je zastropován na 10 % (!) celkových hrubých tržeb provozovatele z inscenace (posuzováno zvlášť za období každých tří let). INTERGRAM zvolil sazebník jednodušší, který má zároveň mnohem níže nastavený strop podílové odměny.

SAZBA T – TELEFONNÍ ÚSTŘEDNY**Užití výkonů a záznamů v telefonních ústřednách (vč. virtuálních ústředen)**

Sazba T je nově vytvořenou sazbou INTERGRAM pro telefonní ústředny, které nabízejí hudbu při čekání volajících na lince. Sazba vznikla v rámci harmonizace sazebníků všech kolektivních správců.

Při stanovení sazby bylo využito porovnání nabídek poskytovatelů služeb telefonních ústředen a dále dat o ceně za uvítací melodii. Ta představuje obdobný typ užití, přičemž jeho cena je určena komerčními principy volného trhu. Sazba byla stanovena ve dvou pásmech pro ústředny v malých firmách (do 50 linek) a ve středních a velkých firmách (nad 50 linek).

SAZEBNÍK ODMĚN INTERGRAM 2019 PRO VYSÍLÁNÍ A JINÉ UŽITÍ

- INTERGRAM se v uplynulých měsících usilovně věnoval přípravě nového sazebníku odměn za užití předmětů ochrany ve vysílání. Celková revize byla nutná vzhledem k technologickému vývoji vysílání, změnám chování posluchačů a diváků při konzumaci hudebního a audiovizuálního obsahu, a dále s ohledem na povinnosti vyplývající z novelizace autorského zákona v loňském roce. Cílem změn bylo také nastavit nově podmínky pro všechny vysílatele tak, aby byla do budoucna zajištěna maximální rovnost na trhu vysílání při zohlednění objektivních faktorů.
- Sazebník pro vysílání byl konsolidován do ucelené podoby až v posledních letech (2015/2016/2017).
- INTERGRAM pro rok 2019 přistoupil k celkové revizi sazebníku vysílání a jeho přizpůsobení reálným podmínkám domácího trhu, včetně zohlednění přesunu části užití na internet.
- V souladu s § 98e AZ INTERGRAM při tvorbě návrhu sazebníku přihlížel zejména k účelu, způsobu, rozsahu a okolnostem užití předmětů ochrany včetně jeho hospodářského prospěchu, k velikosti publika a dalším uvedeným kritériím.
- Nová statistická data, která má INTERGRAM k dispozici na základě spolupráce s mezinárodními organizacemi jako SCAPR⁴ a IFPI⁵, se stala neocenitelnou pomocí při zahraničním srovnání sazebníků, inkasa a výše sazeb.
- INTERGRAM má k dispozici též doporučení ze strany IFPI týkající se dobré správy, která se v posledních letech snaží čím dál aktivněji vést KS k větší efektivitě výběru a sjednocení podmínek.
- Do sazebníku byla nově zahrnuta mj. snížená sazba pro nekomerční a školní rádia.
- S uživateli bylo v řadě případů jednáno již ve fázi přípravy návrhu sazebníku.
- Mezinárodní srovnání výše inkasa kolektivních správců ukazuje, že v ČR je odměna vybraná pro nositele práv zastupované INTERGRAM (tj. práva související s právy autorskými) disproporčně nízká. Pokud bychom vybranou odměnu rozpočetli na všechny obyvatele ČR, pak na jednoho Čecha připadá cca o 45 % nižší částka než na jednoho obyvatele Nizozemska a o 38 % nižší částka než na průměrného Rakušana. V obou případech byl proveden přepoččet paritou kupní síly, aby byly odstraněny rozdílné cenové úrovně daných zemí.

⁴ The Societies' Council for the Collective Management of Performers' Rights, <https://www.scapr.org/>

⁵ International Federation of the Phonographic Industry, <http://www.ifpi.org/>

1) ROZHLASOVÉ VYSÍLÁNÍ

Sazby odměn pro výkonné umělce a výrobce za užití zvukových záznamů v rozhlasovém vysílání

a) terestrická (analogová i digitální – DAB) a satelitní rádia

Sazby navazují na mediaci INTERGRAM z roku 2013 za účasti mediátora jmenovaného MK ČR (mediace s Media Bohemia a.s. ukončena návrhem zprostředkovatele JUDr. Z. Hůlové ze dne 12. 5. 2013). Tehdy byla dohodnuta základní sazba ve výši 4 % příjmů souvisejících s vysíláním. INTERGRAM se domnívá, že tato sazba není adekvátní. Důvody, které INTERGRAM vedou k tomuto přesvědčení, jsou shrnuty v analýze IFPI a PwC s názvem „A new benchmark for the valuation of sound recordings“, 2017. Tato analýza srovnává odměny hrazené výrobcům zvukových záznamů a interpretům za vysílání jejich obchodních snímků v rozhlase s odměnami, které byly v rámci tržního prostředí dojednány mezi provozovateli hudebních on-demand služeb typu Spotify a výrobcí (a jimi zastupovanými výkonnými umělci). Zjištěné rozdíly hovoří dramaticky ve prospěch on-demand služeb, které vrací hudebnímu průmyslu násobně vyšší podíl svých tržeb. I po zohlednění specifík rozhlasu (linearita oproti interaktivitě on-demand služeb, podíl nehudobního obsahu v rádiích apod.), došli autoři analýzy k závěru, že současná průměrná výše odměn je **8x – 9x nižší**, než by odpovídalo tržní situaci, kterou reprezentuje prostředí on-demand služeb. Česká republika se přitom od průměrné výše odměny příliš neodchyluje, tudíž požadavek na výrazné navýšení odměny by byl adekvátní. Přes tyto nové skutečnosti se INTERGRAM rozhodl respektovat závěry výše zmíněné dohody z roku 2013, sazbu pro následující rok nenavyšovat a situaci v tomto segmentu nadále sledovat.

Do sazebníku byly nově zahrnuty **rozhlasové stanice vysílající digitálně (technologíí DAB)**. Jejich základní sazba (4 % z tržeb) zůstala zachována, ale došlo u nich ke snížení minimální odměny o 45 % z důvodu prozatím malého rozšíření přístrojů umožňujících příjem DAB vysílání. Tuto dočasnou slevu plánuje INTERGRAM zrušit v okamžiku dostatečného rozšíření příjmu rozhlasu přes DAB v české populaci.

Zavedení snížené minimální odměny má značný vliv na konečnou odměnu vysílatelů v DAB. Tržby provozovatelů DAB vysílání, které slouží jako základ pro výpočet odměny dle základní sazby (4 %), jsou obvykle velmi nízké právě z výše uvedeného důvodu malé posluchačské základny. Minimální odměna je tak pro většinu těchto vysílatelů zároveň konečnou odměnou.

Pro lokální terestrické stanice s pokrytím obyvatelstva ČR do 0,7 % a s nízkým výkonem vysílače (do 250 W) byla v sazebníku stanovena minimální odměna ve výši 6 050 Kč, což vychází ze stávající praxe.

Dále byla v sazebníku kodifikována dlouhodobě uplatňovaná doplňková měsíční paušální odměna ve výši 600 Kč za každou stanici, která vysílá reklamní spoty.

b) internetová rádia

Situace v segmentu internetových rádií byla neuspokojivá, jelikož vysílatelé dle vlastního vyjádření nebyli z technických důvodů schopni hlásit počet streamů a hradili jen odměny v minimální stanovené výši. INTERGRAM se rozhodl v první řadě zpřesnit definici „streamu“ v sazebníku, aby bylo zcela zřejmé, že streamem je v souladu se zahraniční praxí myšlen každý poslech skladby jednotlivým posluchačem.

Sazba **0,0125 Kč** za stream byla podrobena zahraničnímu srovnání. Po přepočtu pomocí parity kupní síly odpovídá průměrná hodnota odměny za stream ve státech, kde je metoda *pay per*

stream použita, částce **0,0145 Kč (viz tabulka 3)**. Přesto se nositelé práv zastupování INTERGRAM rozhodli sazbu nenavyšovat a místo toho se zaměřit na důsledné prosazení sazby „per stream“ u všech vysílatelů.

Tabulka 3 - zahraniční srovnání sazeb za užití předmětů ochrany v internetových rádiích

Stát	Sazba v Kč (PPP)
Španělsko	0,0186 Kč
USA	0,0219 Kč
Spojené království	0,0145 Kč
Slovinsko	0,0224 Kč
Irsko	0,0170 Kč
Belgie	0,0161 Kč
Řecko	0,0232 Kč
Argentina	0,0028 Kč
Finsko	0,0142 Kč
Kanada	0,0010 Kč
Estonsko	0,0038 Kč
Portugalsko	0,0185 Kč
Průměr	0,0145 Kč

Za tímto účelem INTERGRAM inicioval jednání u kulatého stolu se všemi multikanálovými vysílately v ČR, kteří tak měli možnost vyjádřit se k úpravám sazebníku. S uživateli, kteří představují většinu tuzemského trhu internetových rádií, bylo dosaženo předběžné dohody na sazbách pro následující období.

Dále byla přepracována a zjednodušena tabulka minimálních odměn. Cílem této úpravy nebylo navýšení vybraných odměn, ale pouze nastavení spravedlivějších podmínek zejména pro menší vysílatele. Jak dokládá příloha č. 2, úpravy vedly k poklesu průměrné odměny na jednu internetovou stanici pro vysílatele s 1 – 24 stanicemi. Jedinou výjimku představuje vysílatel s 5 stanicemi, který se však na českém trhu nevyskytuje.

Při vyšších počtech stanic dochází v některých případech k nárůstu odměny, jindy k poklesu. Pro malé vysílatele (do tří provozovaných stanic), kteří z technických důvodů odmítnou reportovat počet streamů, nutný k výpočtu odměny, byla nastavena celková odměna ve výši 12 000 Kč, aby ti to vysílatelé nezískali neoprávněnou konkurenční výhodu oproti vysílatelům, kteří řádně reportují užití včetně počtu streamů. Pro vysílatele, kterých se toto opatření týká, však bude i tato navýšená odměna znamenat mírný pokles oproti odměně, kterou hradili do roku 2018.

Poslední změnou bylo ustavení nové kategorie jednokanálových nekomerčních a školních webrádií. Tato rádia byla definována počtem souběžně připojených posluchačů maximálně do 50. Užití předmětů ochrany v takovémto nevýdělečném vysílání bylo zpoplatněno paušální částkou 2 500 Kč měsíčně, a to za předpokladu, že vysílatel doloží nekomerční charakter vysílání (tj. zásadně bez reklamy) a počet maximálně připojených posluchačů.

2) TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ

Sazby odměn pro výkonné umělce a výrobce za užití zvukových a zvukově obrazových záznamů v televizním vysílání bez ohledu na technologii

V souladu s převažující zahraniční i domácí praxí se INTERGRAM rozhodl k přechodu na model stanovení odměny jakožto podílu z tržeb vysílatele, tj. obdobně jako je to již řadu let aplikováno u rádií.

Princip podílové odměny na tržbách vysílatele je mezinárodní zvyklostí a byl aprobován rovněž Soudním dvorem EU (např. C-52/07, Kanal 5). Základ, z něhož se počítá odměna, je vymezen jako všechny tržby vysílatele⁶ (tj. presumuje se, že vysílatel nevykonává činnost nesouvisející s vysíláním), vyjma těch, u nichž prokáže, že s vysíláním nesouvisejí. Určitá míra paušalizace je přitom odůvodněna též povahou kolektivní správy a možností jejího výkonu (tj. tržby vysílatele lze zjistit z veřejných zdrojů, zatímco skladbu tržeb a jejich souvislost s vysíláním, může zdokumentovat pouze samotný vysílatel). Za tržby vysílatele pro účely stanovení výše odměny pak nutno počítat rovněž tržby osoby vystupující jako tzv. *media representative* vysílatele, pokud je s ním propojený, tj. osoby, která na jeho nebo na svůj účet, svým nebo jeho jménem nabízí nebo poskytuje třetím osobám vysílací čas (resp. reklamu, sponzoring, umístění produktu apod.). I v tomto případě má vysílatel možnost prokázat, že část tržeb osoby vystupující jako jeho *media representative* nesouvisí s poskytováním vysílacího času vysílatele nebo byla kompenzována úplatou zaplacenou ze strany *media representative* vysílateli za nakoupený vysílací čas. Vysílatelé totiž často v rámci skupiny převádějí prodej reklamního času na propojené osoby, čímž může docházet k umělému snižování tržeb vysílatele a obcházení povinnosti hradit odměnu.

Došlo ke zpřesnění definic užití. Sazba za televizní vysílání je nově výslovně vztahována ke všem typům vysílání bez ohledu na technologii, a to v souladu se zásadou technologické neutrality, která se projevuje též v konstrukci zákonné licence dle § 72 AZ (použitelný i pro výrobce zvukového záznamu).

Při stanovení výše sazby odměn za užití komerčních snímků ve vysílání nešlo nepřihlídnout též k sazbě pro rozhlasové vysílatele, která činí 4 % z tržeb souvisejících s vysíláním (při užití předmětů ochrany až ve 100 % vysílacího času).

Dále bylo nutné zohlednit, že televizní vysílání obsahuje i audiovizuální díla – videoklipy, pro které INTERGRAM uděluje pro účely vysílání licenci (za výkonné umělce a výrobce zvukově obrazových záznamů). Proto byla vyčleněna samostatná sazba za užití těchto předmětů ochrany. Ta by v souladu s Vyúčtovacím řádem INTERGRAM měla být nastavena na dvojnásobek sazby odměny za zvukový snímek vdaný k obchodním účelům. Jelikož je však odměna za samotný zvukový záznam již obsažena v základní sazbě za užití předmětů ochrany ve vysílání, byla sazba odměny za licenci k užití videoklipu odečtením odměny za zvukový záznam snížena na jednonásobek základní sazby (tj. 4 % z tržeb při 100% užití). Následně po projednání návrhu sazebníku s uživateli došlo ke shodě na snížení sazby na úroveň 0,02 % za každý započatý procentní bod vysílacího času, v němž jsou užití videoklipy, tj. tak, aby při 100% užití činila sazba 2 % z tržeb souvisejících s vysíláním. Tímto krokem byla zohledněna existující (výše popsaná) odměna za užití zvukových snímků vydaných k obchodním účelům ve výši až 4 % z tržeb.

Třetí kategorií práv jsou práva k rozmnožování, resp. k synchronizaci zvukového záznamu s obrazem v rámci výroby televizních pořadů. Na základě údajů z českého televizního trhu byla

⁶ V souladu s doktrinárními závěry tedy zisk uživatele není pro stanovení odměny relevantní.

sazba stanovena ve třech pásmech v rozmezí 0,25 % - 0,75 % z tržeb vysílatele, a to v návaznosti na podíl premiérové vlastní tvorby ve vysílání televize.

Pomocným kritériem pro stanovení základního pásma odměny za užití komerčních snímků ve vysílání bylo i mezinárodní srovnání tarifů v oblasti TV vysílání. Toto srovnání stručně shrnuje tabulka 4, přičemž jsou primárně prezentovány sazby pro plnoformátové komerční televize s užitím předmětů ochrany do 15 % vysílacího času. Výsledky jsou pak znázorněny v grafu 3.

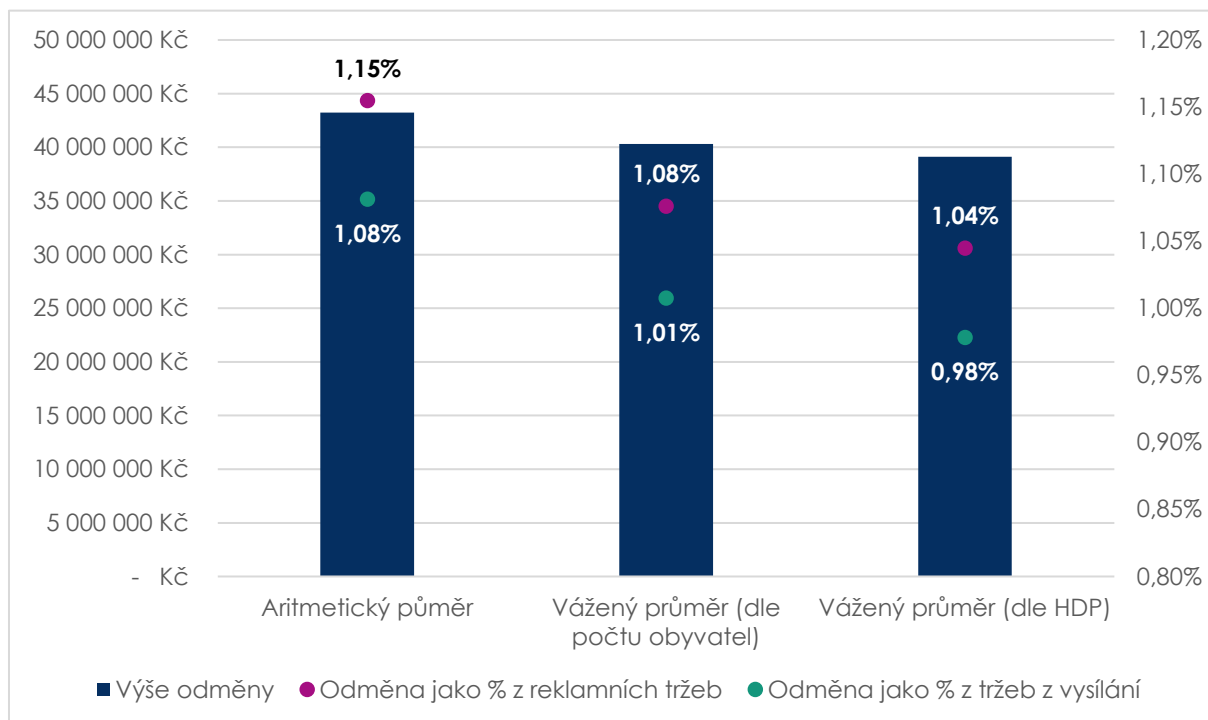
Tabulka 4 - mezinárodní srovnání sazeb za užití předmětů ochrany ve vysílání

Stát	Sazba pro komerční TV
SLOVENSKO* ⁷	0,8 % reklamních příjmů nebo minutová sazba
NĚMECKO*	0,25 % příjmů (za audio) + 1 400 EUR za videoklip (sníženo v návaznosti na reach), horní limit odměny stanoven na 1.875 % příjmů při užití do 20 % vysílacího času
POLSKO	0,9 % z příjmů nebo minutová sazba dle pokrytí
MAĎARSKO*	0,4 – 4 % z obrátu (dle množství užití)
NIZOZEMSKO*	0,4 – 0,6 % z příjmů (v pásmech dle celkového obrátu)
ŠVÉDSKO	Sazba dojednávána individuálně dle počtu domácností a minut užití
FRANCIE	2 % z příjmů po odečtení 28 %
ŘECKO*	2 % veškerých příjmů
ŠPANĚLSKO*	Tarifní pásma nebo 5.61 % tržeb x % užití
BULHARSKO	1,5 - 4 % hrubých příjmů v pásmech dle užití, nebo paušál
RUMUNSKO	1 % * % užití (za zvuk), obraz 1,2 % dle užití
CHORVATSKO	Podíl 3/8 ze 4 % z příjmů
SRBSKO	1,3 % - 3,3 % z příjmů (10% odečitatelná položka) v pásmech dle užití, sleva 15 %
ESTONSKO	0,7EUR za vteřinu vysílání
LITVA	1,7 % z reklamních příjmů
LOTYŠSKO	2.67 % tržeb z vysílání
Země bez oprávnění ke zveřejňování konkrétních údajů o sazbách (RAKOUSKO, PORTUGALSKO, ITÁLIE ŠVÝCARSKO, SLOVINSKO)	2 % z tržeb z vysílání
	0,75 % příjmů
	0,6 % z tržeb z vysílání
	0,3 % z tržeb
PRŮMĚRNÁ HODNOTA⁸	1,1 %

⁷ U všech států označených v tabulce 4 hvězdičkou (*) je uvedena jen část výsledné sazby, jelikož při srovnání nebyly k dispozici údaje od všech kolektivních správců, zastupujících práva spravovaná na území ČR INTERGRAM, tj. práva výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a výrobců zvukově obrazových záznamů. V zahraniční běžně tato práva spravuje několik kolektivních správců.

⁸ Průměrná hodnota byla počítána z těch sazeb, jejichž model lze pro srovnání procentních sazeb využít, a to konkrétně pro případ celoplošné plnoformátové televize s užitím předmětů ochrany do 15 %.

Graf 3 – procentní sazby – mezinárodní průměr pro stanice s užitím do 15 %

Jelikož je rozsah užití předmětů ochrany v televizním vysílání velmi variabilní, bylo třeba toto též vzít v úvahu při tvorbě sazby. Řešením bylo stanovení šesti pásem dle procenta užití (viz tabulka 5). Přestože mezinárodním srovnáním dospěl INTERGRAM k sazbě pro komerční stanice s užitím předmětů ochrany do 15 % vysílacího času k sazbě v intervalu 1 – 1,1 % z tržeb, bylo sazba v pásmu do 15 % užití nakonec stanovena jen na úrovni 0,6 %, a to z důvodu vnitřní konzistence sazebníku (mj. ve vztahu k rozhlasovému vysílání) a jako projev vstřícnosti směrem k uživatelům.

Tabulka 5 – nový sazebník pro TV vysílání

I. Sazba odměny za užití komerčních zvukových snímků ve vysílání					
do 9 %	9 – 15 %	15 – 30 %	30 – 50 %	50 – 75 %	nad 75 %
0,4 %	0,4 - 0,6 %	0,6 - 1,2 %	1,2 - 2,0 %	2,0 - 3,0 %	3,0 - 4,0 %
II. Sazba odměny za oprávnění k synchronizaci					
do 15 %		nad 15 % do 50 %		nad 50 %	
0,25 %		0,50 %		0,75 %	
III. Sazba odměny za oprávnění k užití videoklipů					
0,02 % tržeb za každý započatý procentní bod užití videoklipů ve vysílání					

Po jednání s vysílateli pak bylo rozhodnuto o implementaci tzv. „klouzavého modelu“ pro sazbu za užití komerčních snímků ve vysílání. Cílem je motivovat vysílatele, aby nelimitovali užití předmětů ochrany na úrovni dané horní hranicí jednotlivých pásem v obavě ze skokového růstu odměny. Klouzavý model vylepšuje statické rozvržení pásem tak, že zavádí postupný růst odměny v korelaci s růstem užití. Procentní sazby v pásmech nad 9 % užití jsou proto v sazebníku uvedeny jako horní hranice odměny pro maximální užití v daném pásmu. Klouzavý model byl uvítán jako vhodný též ze strany ÚOHS při posuzování klouzavé sazby odvíjející se od obsazenosti hotelových pokojů (rozhodnutí č.j. ÚOHS-P0398/2017/OS-36315/2017/852/LDu).

Pro ilustraci uvádíme konkrétní příklad:

- Televizní stanice s užitím předmětů ochrany do 9 % vysílacího času uhradí odměnu ve výši 0,4 % z tržeb souvisejících s vysíláním.
- Pokud by tato televize překročila hranici 9 % a užila např. 13 %, ve statickém modelu by automaticky musela hradit odměnu ve výši 0,6 % z tržeb.
- V klouzavém modelu však uhradí 0,4 % z tržeb za prvních 9 % užití a dále jen 0,1 % tržeb z užití nad 9 %. Celkem tedy bude odměna činit 0,5 % z tržeb vysílatele.
- Odměna v pěti pásmech nad základním pásmem do 9 % je počítána tak, že plné výše (tj. 0,6 % v pásmu do 15 %, 1,2 % v pásmu do 30 %, 2,0 % v pásmu do 50 % atd.) je dosaženo až v momentě, kdy užití dosáhne maximální hodnoty vymezené rozpětím daného pásma. Při nižších hodnotách užití je odměna úměrně snížena.

Aby INTERGRAM uživatele motivoval k přesnému reportování užití předmětů ochrany, byla po vzoru finského kolektivního správce Teosto zavedena do sazebníku následující klauzule: „Pro vysílatele, kteří nedodají výkazy užití v podobě, která umožní přesnou identifikaci předmětů ochrany a jejich podílu ve vysílání, bude odměna stanovena v nejvyšší sazbě pásma odpovídajícího podílu předmětů ochrany dle dodaných výkazů nebo kvalifikovaného odhadu INTERGRAM na základě užití na obdobných stanicích.“ Jinými slovy – na výhody klouzavého modelu dosáhnou jen uživatelé, kteří řádně vykazují užití a kteří tím snižují náklady na výkon kolektivní správy, a to v souladu s principem, že cena musí zahrnovat náklady a musí odpovídat i službě poskytnuté kolektivním správcem. Uživatel, který nevykazuje užití řádně, přenáší toto břemeno – a tyto náklady – na kolektivního správce, který mu tím poskytuje službu, a bez zohlednění v odměně by získával vůči svým soutěžitelům též neoprávněnou soutěžní výhodu, které musí kolektivní správce předcházet v souladu se zásadou rovnosti uživatelů.

Dále byla navržena nová tabulka minimálních odměn. Výše uvedené sazby doplněné o minimální odměny zcela nahrazují dosavadní tabulku v sazbě „2 a) satelitní televize“. Tato tabulka byla užívána pro výpočet odměny terestrických televizí (pojem „satelitní“ byl zamýšlen ve smyslu „okrajový“, „neceloplošný“, což má původ v době rozvoje první vlny digitalizace, kdy začaly vznikat nové stanice v digitálních multiplexech, pro něž byla vytvořena původní tabulka. Tehdejší celoplošné televize měly však již stanovené sazby z předchozích let (v souladu s tehdy platným zněním AZ). Zatímco ve zmíněné tabulce pro „satelitní“ televize se konečná výše odměn pohybovala v rozmezí 21 640 Kč – 275 825 Kč, nová tabulka minimálních odměn přináší uživatelsky mnohem příznivější škálu od 2 700 Kč do 175 000 Kč.

Internetové TV vysílání, pro které platila až do roku 2018 samostatná tabulka odměn, bylo nově podřazeno pod ostatní typy vysílání. Vztahuje se tak na něj shodná procentní sazba jako na terestrické vysílání. V praxi se však v českých podmínkách lineární TV vysílání určené čistě pro internet de facto nevyskytuje.

Samostatně byla u televizního vysílání vyčleněna paušální sazba minimální odměny za simultánní online zpřístupňování vysílání na platformách původního vysílatele v symbolické výši 5 % základní minimální odměny, nejvýše však 1 200 Kč měsíčně za jednu stanici.

3) PŘENOS VYSÍLÁNÍ

Sazby odměn pro výkonné umělce a výrobce za užití zvukových a zvukově obrazových záznamů při přenosu vysílání

V zahraničí se běžně vyskytuje jak model určující odměnu jakožto podíl z příjmů provozovatelů televizního přenosu, tak i model paušální platby za přípojku/domácnost. Jelikož však provozovatelé přenosu obvykle poskytují širší nabídku služeb včetně internetového připojení či telefonu, navíc často formou balíčku, nebylo by snadné oddělit jejich tržby čistě za přenos vysílání. Nejen proto, ale i z důvodu zachování zavedeného modelu, který byl dlouhodobě trhem i soudy přijímán, se INTERGRAM rozhodl zůstat u platby za přípojku (domácnost).

Původní výše sazby byla stanovena již při jednáních kolektivních správců se zástupci kabelového přenosu v roce 2008. Při tomto jednání byla nalezena shoda na navýšení sazby za přípojku.

Výsledkem tohoto jednání bylo postupné navyšování sazeb, a to až do roku 2014. Následně mezi roky 2015 a 2018 docházelo jen k navyšování o inflaci. Toto bylo stvrzeno domluvou s uživateli na desetiletém harmonogramu navyšování sazeb v období 2009 - 2018 [viz příloha č. 3 – dojednaný plán navyšování sazeb].

U přenosu vysílání dochází dle AZ k výběru odměn pro širší skupinu nositelů práv a za větší rozsah užití. V případě vysílání je odměna nositelům práv hrazena za užití zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům a zvukově obrazových záznamů (videoklipů), zatímco u přenosu figuruje dle §97d, odst. c) navíc i „právo na užití přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání děl, živě vysílaných uměleckých výkonů a uměleckých výkonů zaznamenaných na zvukový nebo na zvukově obrazový záznam s výjimkou takových výkonů, jejichž zvukový záznam byl vydán k obchodním účelům, a dále právo na užití přenosem vysílání zvukově obrazových záznamů a zvukových záznamů jiných než vydaných k obchodním účelům“, to znamená veškeré zvukové záznamy (vč. komponovaných přímo pro film) či umělecké výkony zpěváků, hudebníků, herců, dabérů a dalších výkonných umělců, včetně artistů.

Proto se INTERGRAM domnívá, že výše sazby odměn neodpovídá hodnotě užití předmětů ochrany a je nepřiměřeně nízká. Sazba by do budoucna měla být nastavena tak, aby průměrná odměna z přenosu na jednu domácnost byla oproti vysílání vyšší o podíl odměn vyplacených nositelům práv, kteří jsou vypláceni z odměn za přenos.

Odměna za přenos vysílání by měla být vyšší než odměna za vysílání i z dalších důvodů:

- 1) Provozovatelé přenosu mají přímý hospodářský prospěch z uživatelů, jakožto předplatitelů jejich služeb, zatímco vysílatelé jsou odkázáni na prodej reklamy, jejíž cena není závislá jen na počtu diváků, ale i dalších tržních faktorech;
- 2) Provozovatelé přenosu vysílání neznají přenášený obsah, a nejsou tak schopni dodat výkazy o užití předmětů ochrany, tudíž z jejich činnosti prozatím nelze identifikovat konkrétní nositele práv. Tento fakt výrazně stěžuje práci kolektivním správcům při rozdělování odměny pro držitele práv, která musí být vyúčtována pomocí složitých algoritmů zajišťujících párování dat na identifikovatelné užití v rámci z televizního vysílání.

V návaznosti na probíhající jednání s uživatelskou veřejností, reprezentovanou zástupci telco sektoru,⁹ kteří jsou sdruženi v Hospodářské komoře ČR, se INTERGRAM rozhodl i pro rok 2019 respektovat rámec výše popsané dohody a sazbu zachovat na úrovni roku 2018, pouze s přihlédnutím k inflaci. Chystané zvýšení sazeb dle výše zmíněného principu tak nebude INTERGRAM pro rok 2019 zavádět. Tímto vstřícným krokem chce INTERGRAM poskytnout všem zúčastněným stranám více času na jednání a předložení relevantních argumentů. Současně však INTERGRAM avizoval svůj záměr přehodnotit sazby za přenos vysílání pro rok 2020.

4) UŽITÍ PODKRESOVÉ HUDBY NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH

Sazby odměn pro výkonné umělce a výrobce za užití zvukových záznamů na webových stránkách v případě, kdy jsou zvukové záznamy použity jako podkres k webovým stránkám, netvoří dohromady s webovou stránkou audiovizuální dílo a jsou spuštěny automaticky s načtením webové stránky (tj. počátek ani konec přehrávání těchto záznamů nezávisí na vůli toho, kdo si stránku prohlíží)

Definice typů užití byla zpřesněna, ale výše odměny zůstala zachována na úrovni roku 2000. Od té doby nedošlo ani k navýšení o inflaci. Jde o dlouhodobě trhem akceptovanou výši odměny, kterou INTERGRAM neplánuje zvyšovat ani v roce 2019. Sazba zohledňuje hospodářský přínos pro uživatele tím, že pro komerčně zaměřené webové stránky je výše odměny dvojnásobná než pro nekomerční užití.

5) INDIVIDUÁLNÍ UŽITÍ

V sazebníku INTERGRAM 2018 byly sazby spadající do kategorie individuálního užití uvedeny pod čísly 5 a 7. Od roku 2019 budou sdruženy pod sazbu 5 s dvěma podkategoriemi.

a) Sazby odměn za sdělování veřejnosti na požádání (tzv. on-demand užití) elektronickou sítí

Původní název „Sazby odměn v telekomunikační síti“ byl aktualizován. Výše sazby odměny zůstala zachována na úrovni roku 2001 a nedošlo ani k navýšení o inflaci.

b) Sazby odměn za užití zveřejněných zaznamenaných výkonů výkonných umělců jejich zařazením do audiovizuálního díla a na jeho prvotní záznam, jejich spojením s jinými záznamy a jejich další užití v rámci audiovizuálního díla nebo nově vzniklé zvukové kompilace

Definice sazby byla zpřesněna. Původní název zněl: „Sazby odměn za jednorázové užití zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům a zvukově obrazových záznamů jejich zařazením do audiovizuálního díla a/nebo k vydání na nosičích (včetně dalšího užití takových nosičů a děl)“.

Byly vytvořeny dvě nové podkategorie, a to „Výroba a prodej nosičů (DVD, Blu-ray apod.) pro distribuci do 30 ks“ a „Výroba pro sdělování veřejnosti v elektronické síti (tj. digitální distribuce)“.

⁹ Zástupci společností podnikajících v telekomunikačním odvětví, tj. kabeloví operátoři, mobilní operátoři apod.

Dosavadní sazba „Výroba a prodej nosičů“¹⁰ byla přejmenována na „Výroba a prodej nosičů (DVD, Blu-ray apod.) pro distribuci nad 30 ks“. Touto diferenciací (oddělením užší distribuce) chce INTERGRAM docílit spravedlivějšího výpočtu odměny za komerční výrobu a prodej nosičů určených úzkému okruhu diváků (typicky profesionální svatební videa apod.). Výpočet sazby vychází z původní sazby za výrobu a prodej nosičů.

Tabulka 6 - výpočet sazby za výrobu a prodej nosičů pro distribuci do 30 ks (svatební videa apod.)

původní sazba za výrobu a prodej nosičů		vysvětlení postupu a výpočtu
Sazba	800 Kč za započatou min.	platná sazba dle sazebníku
Stopáž	10 min.	průměrná licencovaná stopáž
Odměna celkem	8 000 Kč	sazba * běžná stopáž
Náklad (ks)	1 000	běžně licencovaný náklad
Odměna/ks/min.	0,8 Kč	(sazba * stopáž) / náklad

→ Odměna za jednu rozmnoženinu následně posloužila jako základ pro výpočet paušální sazby za zhotovení rozmnoženin pro užší distribuci (do 30 ks)

nová sazba za výrobu a prodej nosičů do 30 ks		vysvětlení postupu a výpočtu
Odměna/ks/min.	0,8 Kč	základ pro výpočet vycházející z platné sazby
Max. náklad	30 ks	limit nákladu pro užší distribuci
Stopáž	25 min	Konzervativní odhad průměrné délky videa
Odměna celkem	600 Kč	Odměna za min. a ks * počet ks * počet min.

K sazbám stanoveným ve formě odměny za nosič (kromě sazby za výrobu a prodej nosičů do 30 ks) byl vedle minutového paušálu doplněn i alternativní způsob výpočtu prostřednictvím procenta z příjmů z prodeje. Sazba (20 %) je nastavena tak, aby byla respektována běžná smluvní praxe.

6) VÝROBA A UŽITÍ REKLAMNÍHO SPOTU

Sazby odměn za užití zvukových záznamů při výrobě reklamního spotu

Z důvodu snahy o zjednodušení sazebníku byly sazby vedené v sazebníku 2018 pod čísly 6, 8 a 9 sloučeny do této jediné sazby se třemi podkategoriemi. Původní sazby odměn za výrobu a užití reklamního spotu pro rozhlasové a televizní vysílání byly neměnné od roku 1998. Nedochozelo ani k navyšování o inflaci. Sazby za užití předmětů ochrany při výrobě reklamy pro kina a internet jsou v platnosti od r. 2002, opět bez zohlednění inflace. Vzhledem k růstu inflace tak dlouhodobě dochází k poklesu reálné výše těchto sazeb.

V rámci zpřehlednění sazby byly původní rozsáhlé tabulky pro televizní a rozhlasové reklamy transformovány do stručných pravidel výpočtu ceny. Cílem primárně nebylo zvýšení

¹⁰ Jedná se o udělení licence za výkonného umělce, který k tomu dal INTERGRAM výslovný souhlas, k zařazení jeho zaznamenaných výkonů na nosič (např. kompilace).

původních sazeb, ale jejich zjednodušení. Zaokrouhlování v původních tabulkách a průměrování nových pravidel má za následek, že pro určité stopáže dojde k mírnému navýšení ceny, zatímco pro jiné stopáže cena mírně klesne. V případě standardního třicetivteřinového TV spotu bude odměna za výrobu dle upraveného sazebníku činit 6 950 Kč (tj. pokles o 70 Kč oproti roku 2018) a odměna za jedno užití 1860 Kč (tj. o 100 Kč méně). Při 50 užitích bude odměna činit 93 000, tj. o 4 880 Kč méně než dle sazebníku 2018.

Problémem sazeb je jejich neadekvátnost pro samotné výkonné umělce. INTERGRAM proto plánuje během roku 2019 zmapovat detailně představy zastupovaných nositelů práv, zohlednit tržní praxi a sazby v této kategorii náležitě upravit tak, aby od roku 2020 odpovídaly dnešní situaci.

Při současných nákladech na produkci reklamního spotu a na kampaň, které běžně dosahují statisícových až milionových částek, je podíl odměny pro nositele práv užitých obchodních snímků neúměrně nízký.

7) KNIHOVNY

Sazby odměn za půjčování zvukových záznamů v knihovnách

Jde o smluvně dohodnutou výši sazby pro Národní knihovnu ČR (NK ČR) a jejím prostřednictvím pro všechny veřejné knihovny v ČR evidované u Ministerstva kultury ČR. Odměna pro výkonné umělce a výrobce za půjčování zvukových záznamů v knihovnách činí 18 % z částky vybrané od vypůjčitelů v knihovnách. INTERGRAM vybírá odměnu i za kolektivní správce OSA a DILIA. V součtu za všechny tři kolektivní správce představuje odměna 40 % z částky vybrané od vypůjčitelů v knihovnách.

Sazba nebyla navyšována od začátku platnosti smlouvy s NK ČR, tj. od roku 2004. V sazebníku 2018 byla sazba uvedena pod číslem 10, nově od roku 2019 bude pod číslem 7.

8) VIDEOPŮJČOVNY

Sazby odměn za pronájem originálu nebo rozmnoženiny audiovizuálního díla za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu

Sazba zůstane pro období od roku 2019 zachována ve stejné struktuře a výši jako v roce 2018. Pouze bude zohledněna inflace za rok 2018. Jde o dlouhodobě trhem akceptovanou sazbu. S ohledem na typ užití (dle § 15) byla sazba přesunuta ze sazebníku pro veřejné produkce do sazebníku pro vysílání a ostatní užití.

POUŽITÁ LITERATURA

BISWAS, Dipayan, LUND, Kaisa, SZOCS, Courtney. 2018. Sounds like a healthy retail atmospheric strategy: Effects of ambient music and background noise on food sales. Journal of the Academy of Marketing Science. s. 1–19.

BOYER Marcel. 2015. The Value of Copyrights in Recorded Music: Terrestrial Radio and Beyond. Toronto: C.D. HOWE Institute. isbn 978-0-88806-941-2

CAFOUREK, Tomáš. 2018. Jančura versus Flixbus. Autobusová válka může zvednout cenu jízdenek. iDNES.cz [online]. 6. 3. 2018. Dostupné z: https://ekonomika.idnes.cz/flixbus-regiojet-jancura-ceny-soud-du1-/ekonomika.aspx?c=A180305_232608_domaci_pmk

Český hydrometeorologický ústav. 2018 [online]. Dostupné z: <http://portal.chmi.cz/historicka-data/pocasi/denni-data>

Český statistický úřad. 2016. Kulturní průmysly v ČR: audiovizuální a mediální sektor [online]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/documents/10180/46002388/090004-17.pdf/03cff702-43ed-4894-9f35-b65fcddd3833?version=1.0>

FROMM, Axel, NORDEMANN, Jan Bernd. 2014. Urheberrecht. Kommentar zum Urheberrechtsgesetz, Verlagsgesetz, Urheberrechtswahrnehmungsgesetz. Stuttgart: Kohlhammer. 11. vyd. 2014.

IFPI. 2018. Global Music Report 2018. FULL REPORT: DATA AND ANALYSIS.

MAŠÍNOVÁ, Johana. 2014. Hodnota a cena: dvojí povaha kulturních statků [online]. Dostupné z: <http://www.culturematters.cz/piseme/edice-culture-matters/ecm-hodnota-a-cena/>

Ministerstvo kultury a informací. 1968. Vyhláška ministerstva kultury a informací, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 196/1954 Ú. I. (č. 220/1954 Ú. v.) o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl (vyhláška č. 183/1968 Sb.) [online]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1968-183>

Ministerstvo kultury České republiky. 1991. Vyhláška č. 116/1991 ministerstva kultury České republiky ze dne 15. března 1991, kterou se upravují sazby odměn výkonných umělců a náhrad výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů za užití zaznamenaných výkonů nebo zvuků a zvukových a zvukově obrazových snímků na veřejných produkcích prostřednictvím technických zařízení [online]. Dostupné z: <http://www.zakony.cz/zakon-SB1991116#f3732466>

PAVEC, Michal. 2017. Jančura: Platit Flixbusu 30 procent? Radši napodobím boj proti švédské přesile. Lidovky.cz [online]. 24. 8. 2017. Dostupné z: https://byznys.lidovky.cz/jancura-platit-flixbusu-30-procent-radi-napodobim-boj-proti-svedske-presile-1vn-/doprava.aspx?c=A170823_172209_In-doprava_pave

PricewaterhouseCoopers. 2017. A new benchmark for the valuation of sound recordings.

PricewaterhouseCoopers. 2007. Valuing the use of recorded music.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem. Úřední věstník Evropské unie L 376/28, 27.12.2006.

MILLER, Larry S. 2017. Paradigm Shift: Why Radio Must Adapt to the Rise of Digital. NYU, Steinhardt Department of Music and Performing Arts Professions [online]. Dostupné z: http://musonomics.com/musonomics_report_paradigm_shift_why_radio_must_adapt_to_the_rise_of_digital_08.29.2017.pdf

Ročník 1968

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 48

Vydána dne 29. prosince 1968

Cena Kčs 1,20

OBSAH:

178. Vyhláška předsedy vlády, kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců
 179. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí o některých dalších změnách vyhlášky Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 91/1968 Sb.
 180. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí, jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb. a č. 92/1968 Sb.
 181. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí, jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášky č. 93/1968 Sb.
 182. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti uchazečům o zaměstnání
 183. Vyhláška ministerstva kultury a informací, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 198/1954 Ú. I. (č. 220/1954 Ú. v.) o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nevidadelní provozování hudebních děl
 184. Vyhláška ministerstva financí k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti
 185. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby v zákoně č. 160/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti
- O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů

178

VYHLÁŠKA

předsedy vlády

ze dne 17. prosince 1968,

kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců

Předseda vlády vyhlašuje podle § 63 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, připojené opatření Ústřední rady odborů ze dne 4. prosince 1968 o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců.

Ing. Černík v. r.

OPATŘENÍ

Ústřední rady odborů

ze dne 4. prosince 1968

o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců

Ústřední rada odborů stanoví se souhlasem vlády Československé socialistické republiky podle § 63 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb. (dále jen „zákon“), a podle čl. 13 písm. h) a čl. 42 stanov Revolučního odborového hnutí:

Čl. I

Opatření Ústřední rady odborů ze dne 22. prosince 1958, o organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, uveřejněné vyhláškou předsedy vlády č. 91/1958 Sb., ve znění vyhlášek č. 191/1960 Sb. a č. 6/1967 Sb. (dále jen „opatření“), se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 2 zní:

„§ 2

Nemocenské pojištění pracovníků a občanů postavených jim v nemocenském pojištění na roveň (dále jen „nemocenské pojištění“) se provádí v závodech a v orgánech Revolučního odborového hnutí určených v dalších částech tohoto opatření.“

2. Část druhá zní:

„Část druhá

Orgány nemocenského pojištění a jejich úkoly

§ 7

Orgány v závodě

(1) Závodní výbor řídí provádění nemocenského pojištění v závodě a dbá, aby se uskutečňovalo podle platných předpisů v souladu se zájmy pracujících a aby se s jeho prostředky řádně hospodařilo.

(2) Jako orgán závodního výboru působí při provádění nemocenského pojištění komise národního pojištění. Jsou-li v závodě zřízeny dílenské výbory Revolučního odborového hnutí, působí při provádění nemocenského pojištění jako jejich orgány také dílenské komise národního pojištění. Těmto orgánům náleží zejména rozhodování o dávkách podle dalších ustanovení opatření a podle předpisů o dávkách.*) Není-li komise národního

pojištění (dílenská komise národního pojištění) zřízena, vykonává její působnost závodní (dílenský) výbor přímo.

(3) Odborové orgány uvedené v předchozích odstavcích vykonávají v závodě také působnost, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení.**)

(4) O zřizování komisí národního pojištění uvedených v odstavci 2 a o způsobu jednání a usnášení odborových orgánů v závodě ve věcech nemocenského pojištění platí organizační směrnice Revolučního odborového hnutí. Výdaje spojené s činností orgánů podle předchozích odstavců hradí závodní výbor z vlastních prostředků.

(5) Při provádění nemocenského pojištění v závodě spolupůsobí závod způsobem stanoveným v dalších částech opatření a v předpisech o dávkách.*)

§ 8

Správa nemocenského pojištění

(1) Úkoly, které náleží Revolučnímu odborovému hnutí v nemocenském pojištění a uskutečňují se mimo závody, plní Správa nemocenského pojištění (dále jen „Správa“), zřízená Ústřední radou odborů.***)

(2) Správa se podílí jako orgán Revolučního odborového hnutí také na úkolech, které Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení.

(3) Správa je oprávněna svým jménem nabývat práv a zavazovat se, vystupovat před soudy a jinými státními orgány, žalovat a být žalována.†)

(4) Působnost Správy vykonávají:

- okresní správy nemocenského pojištění zřízené pro okresy (dále jen „okresní správa“),
- krajské správy nemocenského pojištění zřízené pro kraje (dále jen „krajská správa“),
- Česká správa nemocenského pojištění (dále jen „Česká správa“) se sídlem v Praze,
- Slovenská správa nemocenského pojištění (dále jen „Slovenská správa“) se sídlem v Bratislavě,

*) Např. vyhláška č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek nemocenského pojištění, a vyhláška č. 95/1968 Sb., o poskytování přídavků na děti v nemocenském pojištění.

**) § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, § 51 vyhlášky č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče, a § 87 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení

***) Usnesení IX. plenárního zasedání Ústřední rady odborů ze dne 26. září 1968.

†) Právní subjektivita byla Správě udělena podle čl. 42 stanov Revolučního odborového hnutí usnesením IX. plenárního zasedání Ústřední rady odborů ze dne 26. září 1968.

— Ústřední správa nemocenského pojištění (dále jen „Ústřední správa“) se sídlem v Praze.

(⁵) Okresní a krajské správy v České socialistické republice jsou podřízeny České správě, ve Slovenské socialistické republice Slovenské správě, přičemž okresní správy jsou přímo podřízeny krajským správám.

(⁶) Náklady na činnost České správy a okresních a krajských správ v České socialistické republice se hradí z rozpočtu České správy. Náklady na činnost Slovenské správy a okresních a krajských správ ve Slovenské socialistické republice se hradí z rozpočtu Slovenské správy. Náklady na činnost Ústřední správy se hradí z rozpočtů České správy a Slovenské správy.

§ 9

Okresní správa

(1) Okresní správa je řídicím a kontrolním orgánem nemocenského pojištění v okrese, pro který je zřízena. Přitom v okruhu své působnosti zejména

- a) řídí provádění nemocenského pojištění;
- b) zajišťuje na úseku nemocenského pojištění jednotný postup a dodržování socialistické zákonitosti;
- c) vyřizuje připomínky, stížnosti a dotazy občanů a organizací;
- d) vyvíjí informační a instruktážní činnost a školí odborový aktiv o otázkách nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení;
- e) kontroluje provádění nemocenského pojištění a hospodaření s jeho prostředky v závodech;
- f) rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím orgánů nemocenského pojištění v závodech v dávkových věcech nemocenského pojištění;
- g) rozhoduje o otázkách pojistného poměru (§ 43 odst. 1);
- h) ukládá placení přirážky k pojistnému nemocenského pojištění podle § 27;
- i) hájí zájmy nemocenského pojištění a zastupuje Správu; jedná v těchto věcech se státními orgány a s organizacemi;
- j) provádí nemocenské pojištění pracovníků malých závodů;
- k) plní další úkoly, které na ni přenesla v rámci své působnosti Česká správa nebo Slovenská správa.

(²) Okresní správa je příslušná pro závody a malé závody, které mají sídlo v obvodu její působnosti.

(³) Okresní správa v rámci působnosti, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení, projednává tyto otázky s příslušnými orgány okresního národního výboru a jinými orgány a společenskými organizacemi v okrese a spolupůsobí ve věcech péče o zdraví a sociálního zabezpečení a v jejich kontrole.

(⁴) V čele okresní správy je správní komise a vedoucí.

(⁵) Správní komise se skládá z volených zástupců odborových svazů působících v okrese. Ze svého středu si volí předsedu a místopředsedu. Správní komise projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti a zprávy o výsledcích činnosti, jakož i otázky, jejichž projednání si vyžádá, a otázky, které jí vedoucí předloží. Správní komise rozhoduje:

- a) o odvoláních proti rozhodnutím ve věcech nemocenského pojištění [odstavec 1 písm. f)];
- b) o opatřeních k odstranění tvrdosti podle § 63 odst. 3 zákona, pokud toto rozhodování je v jednotlivých případech svěřeno okresní správě.

(⁶) Vedoucí okresních správ na území České socialistické republiky a jejich zástupce pověřuje touto funkcí a odvolává je z ní ředitel České správy, na území Slovenské socialistické republiky ředitel Slovenské správy. Vedoucí jedná za okresní správu a může tím pověřit i jiné pracovníky okresní správy. Vedoucí pozastaví provedení usnesení správní komise, má-li za to, že je protiprávní, a předloží je neprodleně krajské správě; její stanovisko je pro okresní správu závazné.

§ 9a

Krajská správa

(1) Krajská správa je řídicím a kontrolním orgánem nemocenského pojištění v kraji, pro který je zřízena. Přitom v okruhu své působnosti zejména

- a) pečuje o řádné provádění nemocenského pojištění a řídí činnost okresních správ;
- b) zajišťuje v nich na úseku nemocenského pojištění jednotný postup a dodržování socialistické zákonitosti;
- c) vyvíjí informační a instruktážní činnost a organizuje a provádí školení pracovníků Správy a odborového aktivu o otázkách nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení;
- d) kontroluje provádění nemocenského pojištění a hospodaření s jeho prostředky v okresních správách i v závodech;
- e) rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím okresních správ [§ 9 odst. 1 písm. f) až h)];
- f) hájí zájmy nemocenského pojištění a zastupuje Správu, jedná v těchto věcech se státními orgány a s organizacemi;
- g) vede rejstřík závodů, v nichž se provádí nemocenské pojištění, a evidenci malých závodů;
- h) vybírá, předpisuje a vymáhá pojistné a penále, vybírá a vymáhá přirážku k pojistnému;
- i) zpracovává a kontroluje výkazy předkládané závody, spravuje prostředky nemocenského pojištění, na základě zjištěných závad předpisuje závodům a malým závodům k úhradě částky, o něž byly tyto prostředky zkráceny,

a vymáhá je na nich; zjišťuje i jiné škody vzniklé při provádění nemocenského pojištění a vymáhá jejich náhrady;

- j) vede účetnictví nemocenského pojištění a sestavuje předepsané účetní výkazy;
- k) připravuje podklady pro sestavení rozpočtu nemocenského pojištění a kontroluje jeho plnění;

l) plní další úkoly, které na ni přenesla v rámci své působnosti Česká správa nebo Slovenská správa.

(2) Krajská správa je příslušná pro okresní správy, závody a malé závody, které mají sídlo v obvodu její působnosti.

(3) Krajská správa v rámci působnosti, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení, projednává tyto otázky s příslušnými orgány národních výborů i s jinými orgány a společenskými organizacemi v kraji a spolupůsobí ve věcech péče o zdraví a sociálního zabezpečení a v jejich kontrole.

(4) V čele krajské správy je správní komise a vedoucí.

(5) Správní komise se skládá z volených zástupců odborových svazů působících v kraji. Ze svého středu si volí předsedu a místopředsedu. Správní komise projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti a zprávy o výsledcích činnosti, jakož i otázky, jejichž projednání si vyžádá, a otázky, které jí vedoucí předloží. Správní komise rozhoduje:

- a) o odvoláních proti rozhodnutím ve věcech nemocenského pojištění [§ 9 odst. 1 písm. f) až h)];
- b) o opatřeních k odstranění tvrdostí podle § 63 odst. 3 zákona, pokud toto rozhodování je v jednotlivých případech svěřeno krajské správě.

(6) Vedoucí krajských správ na území České socialistické republiky a jejich zástupce pověřuje touto funkcí a odvolává je z ní ředitel České správy, na území Slovenské socialistické republiky ředitel Slovenské správy. Vedoucí jedná za krajskou správu a může tím pověřit i jiné pracovníky krajské správy, popřípadě i vedoucího některé okresní správy v obvodu své působnosti. Vedoucí pozastaví provedení usnesení nebo rozhodnutí správní komise, má-li za to, že je protiprávní, a předloží je neprodleně nadřízené České správě nebo Slovenské správě; její stanovisko je pro krajskou správu závazné.

(7) Na území hlavního města Prahy náleží působnost krajské správy Pražské správě nemocenského pojištění (dále jen „Pražská správa“); na území hlavního města Slovenska Bratislavě náleží tato působnost Bratislavské správě nemocenského pojištění (dále jen „Bratislavská správa“). Kde se v předpisech o nemocenském pojištění mluví o krajské správě, rozumí se tím i Pražská správa

a Bratislavská správa. Pražské správě a Bratislavské správě náleží v obvodech města také působnost okresních správ; provádějí přitom i nemocenské pojištění pracovníků malých závodů. Za tím účelem se pro jednotlivé městské obvody v Praze a v Bratislavě zřizují obvodní komise.

§ 10

Vrcholné orgány nemocenského pojištění

(1) Ústřední rada odborů vykonává funkci vrcholného orgánu nemocenského pojištění stanovenou v § 54 zákona jednak přímo, jednak prostřednictvím vrcholných národních všeodborových orgánů a České správy, Slovenské správy a Ústřední správy.

(2) Ústřední rada odborů

- a) projednává zásady základních koncepcí, výhledů a perspektiv nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a zaujímá k nim stanoviska;
- b) projednává zásady federálních právních úprav v oboru nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a zaujímá k nim stanoviska;
- c) vydává na základě zákonných zmocnění právní předpisy o nemocenském pojištění;
- d) projednává zprávy o stavu a vývoji nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a přijímá k nim závěry;
- e) jedná o otázkách, jejichž projednání si vyžádá;
- f) jmenuje a odvolává ředitele Ústřední správy a jeho zástupce.

(3) Vrcholné národní všeodborové orgány

- a) projednávají koncepční otázky nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení ve své oblasti a zaujímají k nim stanoviska;
- b) projednávají návrhy na úpravy nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a zaujímají k nim stanoviska;
- c) projednávají a schvalují návrhy plánů a rozpočtů nemocenského pojištění a výsledky jeho hospodaření;
- d) jedná o otázkách, jejichž projednání si vyžadají;
- e) jmenují a odvolávají ředitele České správy a ředitele Slovenské správy a jejich zástupce a členy správních sborů České správy a Slovenské správy z řad odborníků navržených vědeckými a odbornými institucemi.

§ 10a

Česká správa a Slovenská správa

(1) Úkoly Správy, které přesahují působnost krajských a okresních správ, vykonává v České socialistické republice Česká správa, ve Slovenské socialistické republice Slovenská správa. Česká správa a Slovenská správa je v oblasti své působnosti řídicím a kontrolním orgánem nemocenského pojištění.

(2) Při výkonu své působnosti Česká správa a Slovenská správa zejména

- a) řídí nemocenské pojištění a činnost všech podřízených organizačních složek Správy;
- b) plní výzkumné úkoly v nemocenském pojištění, provádí rozbor jeho stavu a vývoje a účastní se na perspektivních studiích o jeho rozvoji, na zpracování dlouhodobých výhledů a na přípravě návrhů zásadních úprav;
- c) v rámci působnosti, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení, sleduje z hlediska zájmů pracujících jejich uskutečňování a spolupůsobí v těchto věcech a při jejich kontrole; podílí se též na výzkumných úkolech týkajících se těchto oborů i jiných souvisejících otázek životní úrovně a sociální politiky;
- d) provádí z hlediska zájmů pracujících rozbor a hodnocení stavu a vývoje nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení, vypracovává návrhy na opatření a úpravy v těchto věcech, vyjadřuje se k návrhům podávaným jinými orgány včetně návrhů právních předpisů, připravuje podklady pro jednání o těchto otázkách a účastní se jejich projednávání včetně mezinárodních styků;
- e) dozírá na správné uskutečňování nemocenského pojištění a na dodržování socialistické zákonnosti při jeho provádění; v rámci této působnosti je oprávněna mimořádně zrušit pravomocné rozhodnutí nižšího orgánu nemocenského pojištění, jestliže jím byl porušen zákon a jestliže od nabytí právní moci dosud neuplynuly více než tři roky; její stanovisko je pro nižší orgány závazné;
- f) vydává instrukce a metodické pokyny ve věcech nemocenského pojištění;
- g) projednává s příslušnými národními orgány otázky nemocenského pojištění, jakož i otázky vyplývající ze součinnosti a kontroly Revolučního odborového hnutí v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení;
- h) projednává zásady a plán lázeňské péče s příslušnými orgány zdravotní správy, sjednává hospodářské smlouvy o poskytování lázeňské péče, organizuje rozdělování poukazů na ni a kontroluje její poskytování pracovníkům a jejich rodinným příslušníkům;
- i) organizuje a vyvíjí propagační, informační a publikační činnost a vydává odborný časopis pro otázky nemocenského pojištění a pro související otázky, který je zároveň jejím Věstníkem; pečuje o výchovu a školení funkcionářů a pracovníků Správy ve věcech nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a v součinnosti s příslušnými orgány odborových svazů též o výchovu a školení odborového aktivu;
- j) spravuje prostředky nemocenského pojištění a provádí rozbor a kontrolu hospodaření s nimi;

k) sestavuje návrhy plánů a rozpočtů nemocenského pojištění, kontroluje jejich plnění a řídí a organizuje plánovací a rozpočtovou činnost podřízených organizačních složek Správy;

l) řídí a organizuje účetní službu nemocenského pojištění, soustřeďuje její výsledky a sestavuje předepsané zprávy a výkazy;

m) odpovídá za závazky Správy, pokud z opatření nebo z jiných právních předpisů nevyplývá něco jiného.

(3) V čele České správy a Slovenské správy je správní výbor a ředitel.

(4) Správní výbor České správy a správní výbor Slovenské správy se skládá z volených zástupců odborových svazů činných v oblasti jejich působnosti, ze zástupce ministerstva financí a z odborníků jmenovaných vrcholným národním všeodborovým orgánem na návrh vědeckých a odborných institucí. Ze svého středu si správní výbor volí předsedu a místopředsedu. Správní výbor projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti, zprávy o činnosti, otázky, jejichž projednání si vyžádá, a otázky, které mu ředitel předloží. Činí také opatření k odstranění tvrdostí podle § 63 odst. 3 zákona.

(5) Ředitele České správy, ředitele Slovenské správy a zástupce ředitele jmenuje a odvolává vrcholný národní všeodborový orgán příslušný pro oblast její působnosti. Ředitel České správy a ředitel Slovenské správy jedná v rozsahu působnosti této správy za Správu a může tím pověřit i jiné pracovníky Správy. Pověřuje pracovníky Správy funkcí vedoucího a zástupce vedoucího v krajských a okresních správách a odvolává je z ní. Ředitel České správy a ředitel Slovenské správy odpovídá příslušnému odborovému orgánu za řádné plnění úkolů správy, kterou řídí, a podřízených organizačních složek Správy.

(6) V České správě a ve Slovenské správě působí dozorčí výbor složený z volených zástupců odborových svazů činných v oblasti její působnosti. Dozorčí výbor si volí ze svého středu předsedu. Dozorčímu výboru náleží kontrola hospodaření s prostředky nemocenského pojištění a schvalování výsledků hospodaření.

§ 10b

Ústřední správa

(1) Ústřední správa je společným orgánem nemocenského pojištění s působností pro celou Československou socialistickou republiku. Vykonává rovněž v ústředním měřítku působnost a činnost, které Správě náležejí v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení.

(2) Ústřední správa při výkonu své působnosti

- a) zpracovává koncepce nemocenského pojištění, podílí se s příslušnými ústředními orgány na přípravě koncepcí sociálního zabezpečení, na přípravách řešení souvisejících otázek sociální politiky i péče o zdraví a vyjadřuje se k těmto koncepcím a otázkám;

- b) připravuje, předkládá a projednává návrhy právních úprav ve věcech nemocenského pojištění i v jiných věcech spadajících do její působnosti, a účastní se projednávání právních úprav navrhovaných jinými orgány;
- c) koordinuje iniciativní návrhy orgánů Revolučního odborového hnutí v oblasti nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení;
- d) projednává zásadní otázky lázeňské péče;
- e) projednává zásady plánů a rozpočtů nemocenského pojištění a hospodaření s jeho prostředky;
- f) je členem mezinárodních organizací sociálního zabezpečení, zastupuje v nich nemocenské pojištění a rozvíjí podle vlastního plánu mezinárodní styky v těchto věcech;
- g) účastní se příprav, navrhování a sjednávání mezistátních úmluv o sociální politice a o sociálním zabezpečení (pojištění) a spolupůsobí při jejich výkladu.

(3) V čele Ústřední správy je správní výbor a ředitel.

(4) Správní výbor se skládá ze stejného počtu volených zástupců správních výborů České správy a Slovenské správy. Správní výbor si volí ze svého středu předsedu a místopředsedu. Projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti a zprávy o činnosti Správy, otázky, jejichž projednání si vyžadá, a otázky, které mu ředitel předloží.

(5) Ředitele a jeho zástupce jmenuje a odvolává Ústřední rada odborů. Ředitel jedná za Správu a může tím pověřit i jiné pracovníky Správy.

§ 11

Společná ustanovení o orgánech nemocenského pojištění

(1) Podrobnosti o složení správních komisí, správních výborů, dozorčích výborů, obvodních a dávkových komisí v organizačních složkách Správy, o funkčním období těchto orgánů, o způsobu jejich ustavování, jednání a usnášení, o volbě jejich členů a předsedů a o jejich odvolávání upravuje jednací řád Správy, který vydá Ústřední správa. Jednací řád též upraví možnost zřizování a ustavování pomocných a pracovních skupin pro některé otázky a další podrobnosti potřebné pro řádnou funkci Správy.

(2) Členství a předsednictví v orgánech Správy uvedených v odstavci 1, jakož i v odborových orgánech nemocenského pojištění v závodech, je čestnou funkcí. O náhradách ušlého výdělku, cestov-

ních a jiných hotových výloh, které vznikly členům a funkcionářům v souvislosti s výkonem funkce v těchto orgánech, platí ustanovení předpisů o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.*)

(3) Členové a funkcionáři orgánů nemocenského pojištění, jakož i pracovníci závodů a pracovníci Správy, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které mají zůstat utajeny a o nichž se dověděli v souvislosti s výkonem činnosti v nemocenském pojištění. Tato povinnost trvá i po skončení funkce, popřípadě pracovního poměru.

(4) Všechny orgány nemocenského pojištění jsou oprávněny v mezích své působnosti vyžadovat podle § 59 zákona od státních orgánů, jakož i od rozpočtových, hospodářských a jiných organizací pomoc a bezplatná sdělení potřebná pro provádění nemocenského pojištění a jeho správu.

(5) Všechny orgány nemocenského pojištění si navzájem poskytují veškerou pomoc potřebnou k provádění nemocenského pojištění. Tuto pomoc jim poskytují na jejich dožádání i ostatní orgány a složky Revolučního odborového hnutí."

3. V § 14 odst. 3, v § 15 odst. 2 a 3 a v § 16 odst. 1 se slova „Ústřední rada odborů“ nahrazují slovy „Ústřední správa, popřípadě Česká správa nebo Slovenská správa“.

4. Ustanovení § 19 odst. 4 zní:

„(4) Na hospodaření s prostředky nemocenského pojištění ve Správě se vztahují předpisy o rozpočtových organizacích; Správa má přitom postavení rozpočtové organizace.“

5. Ustanovení § 20 odst. 2 písm. e) zní:

„e) náklady spojené s prováděním nemocenského pojištění ve Správě,“.

6. Ustanovení § 25 odst. 1 zní:

„(1) Jestliže závod je organizací, která odvádí pojistné do státního rozpočtu nebo do rozpočtu národního výboru jako součást odvodu z hrubého důchodu nebo zisku**), nebo jako součást odvodu zemědělské daně***), anebo je začleněn do takové organizace, vykazuje příslušné krajské správě na předepsaném výkazu dávek jen zúčtované dávky.“

7. Ustanovení § 35 odst. 1 zní:

„(1) O peněžitých dávkách nemocenského pojištění a o přídavcích na děti (dále jen „dávky“) rozhodují podle opatření a podle předpisů o dávkách nemocenského pojištění orgány v závodech (§ 7) a okresní a krajské správy (§ 9 a 9a).“

*) Vyhláška č. 134/1968 Sb., o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.

***) Vládní nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění vládních nařízení č. 83/1967 Sb., č. 16/1968 Sb. a č. 148/1968 Sb.

****) Zákon č. 112/1966 Sb., o zemědělské dani.

ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.

8. Do § 38 se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(5) Okresní správa je oprávněna učinit rozhodnutí místo odborového orgánu v závodě, jestliže tento orgán odpírá zahájit řízení nebo jestliže sám o věci nerozhodl ve lhůtě, která mu byla okresní správou určena.“

9. V § 39 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) V řízení o povinnosti vrátit neprávem poskytnutou nebo přeplacenou dávku se může odvolat také závod, kterému má být dávka vrácena, jestliže návrhu na vrácení přeplatku nebylo plně vyhověno.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

10. Za § 41 se vkládá nový § 41a, který zní:

„§ 41a

O odvolání proti rozhodnutí odborového orgánu v závodě, který je v obvodu hlavního města Prahy nebo hlavního města Slovenska Bratislavy, rozhoduje příslušná obvodní komise (§ 9a odst. 7). O odvolání proti jejímu rozhodnutí rozhoduje správní komise příslušné Pražské správy nebo Bratislavské správy. V ostatním platí i zde ustanovení § 40 a 41.“

11. Do § 43 se vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) O sporných otázkách pojistného poměru uvedených v odstavci 1 a o placení přirážky k pojistnému rozhoduje v hlavním městě Praze a v hlavním městě Slovenska Bratislavě příslušná obvodní komise. O odvolání proti jejímu rozhodnutí rozhoduje správní komise příslušné Pražské správy nebo Bratislavské správy.“

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

12. V § 45 se zrušuje odstavec 1. Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 1 až 4.

13. § 47 zní:

„§ 47

Způsobilost k jednání před soudem

(1) Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, zastupuje ve věcech nemocenského pojištění Správu v řízení před soudem krajská správa, která je pro projednávanou otázku příslušná podle § 9a odst. 2.

(2) Krajská správa je také oprávněna jménem Správy vymáhat pojistné, přirážku k pojistnému, penále, jakož i náhrady škody a náhrady vyplacených dávek.

(3) Česká správa a Slovenská správa jsou oprávněny převzít v řízení před soudem zastoupení Správy místo příslušné krajské správy nebo pověřit zastoupením místo ní některou jinou podřízenou organizační složku Správy.“

14. Ustanovení § 53 včetně nadpisu zní:

„Řízení ve věcech nemocenského pojištění pracovníků malých závodů“

§ 53

Pro řízení ve věcech nemocenského pojištění pracovníků malých závodů platí přiměřeně ustanovení části páté. Pro řízení v dávkových věcech platí tyto odchylky:

- a) Nárok na dávky se uplatňuje u okresní správy, na území hlavního města Prahy u Pražské správy, na území hlavního města Slovenska Bratislavy u Bratislavské správy.
- b) V dávkových věcech rozhodují dávkové komise, zřízené okresními správami. V Praze a v Bratislavě rozhodují v dávkových věcech obvodní komise.
- c) O odvolání proti rozhodnutí dávkové komise rozhoduje správní komise okresní správy; proti jejímu rozhodnutí se lze odvolat ke krajské správě. Její rozhodnutí je konečné.
- d) O odvolání proti rozhodnutí obvodní komise v Praze rozhoduje správní komise Pražské správy, o odvolání proti rozhodnutí obvodní komise v Bratislavě správní komise Bratislavské správy. Jejich rozhodnutí jsou konečná.“

15. Kde se v opatření nebo v jiných předpisech o nemocenském pojištění mluví o okresní odborové radě, rozumí se tím napříště okresní správa nemocenského pojištění, kde se mluví o krajské odborové radě, rozumí se tím krajská správa nemocenského pojištění. Kde se mluví o Pražské odborové radě, rozumí se tím napříště Pražská správa nemocenského pojištění; stejné postavení má Bratislavská správa nemocenského pojištění.

Čl. II

Ve věcech nemocenského pojištění, v nichž bylo řízení zahájeno před 1. lednem 1969, přechází další řízení a rozhodování dnem 1. ledna 1969 na orgány příslušné podle tohoto opatření. Ustanovení nového znění části páté (§ 35 až 47) a § 53 opatření platí od 1. ledna 1969 i pro řízení zahájená před tímto dnem, jestliže v nich nebylo do 31. prosince 1968 pravomocně rozhodnuto.

Čl. III

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Předseda:
Poláček v. r.

179

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 20. prosince 1968

o některých dalších změnách vyhlášky Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 91/1968 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s Ústřední radou odborů a se zúčastněnými ústředními orgány podle § 143 odst. 1 až 3 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonů č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb. (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 91/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 4 se zrušuje; v důsledku toho se do-
savadní odstavec 5 označuje jako odstavec 4.
2. § 3 odst. 1 zní:

„(1) Funkcionářům národního výboru a funkcionářům komise lidové kontroly, u nichž se doba výkonu funkce považuje za zaměstnání (§ 41), a funkcionářům složek Revolučního odborového hnutí všech stupňů i ostatních složek Národní fronty uvolněným ze zaměstnání pro výkon funkce, kteří byli zaměstnání v I. (II.) pracovní kategorii bezprostředně před počátkem výkonu této funkce, se započítává doba výkonu funkce jako doba zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie, jestliže se funkcionáři po skončení výkonu funkce vrátili do zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie pokud úprava podle odstavce 2 není pro ně výhodnější; to platí též, jestliže v době výkonu funkce vznikl jim nebo pozůstalým po nich nárok na dávky důchodového zabezpečení.“

3. § 5 odst. 2 písm. a) a b) zní:

„a) doba vojenské služby v Rudé armádě od 1. ledna 1923 do 21. června 1941,

b) doba vojenské služby v československých legiích po 11. listopadu 1918,“

4. § 6 zní:

„§ 6

K § 7 odst. 1 písm. b) zákona

(1) Dobou odbojové činnosti a věznění (internace) z politických, národnostních nebo rasových důvodů v době nesvobody se rozumí:

- a) doba vojenské služby v Rudé armádě od 7. listopadu 1917 do 31. prosince 1922 a od 22. června 1941 do 9. května 1945,
- b) doba vojenské služby v československých legiích do 11. listopadu 1918,
- c) doba vojenské služby ve vojenských jednotkách Slovenské republiky rad a v armádě Maďarské republiky rad v roce 1919,
- d) doba účasti na protivaletických vzpourách za první světové války,
- e) doba služby československého dobrovolníka ve španělské republikánské armádě (mezinárodních brigádách) v době od 19. července 1936 do 28. března 1939 a doba, kterou strávil v internačních táborech ve Francii,
- f) doba vojenské služby v útvech československých zahraničních armád, 1. československé armády na Slovensku a v jednotkách spojeneckých armád v období od 15. března 1939 do 9. května 1945,
- g) doba služby v partyzánských jednotkách, které se zúčastnily přímých bojů s fašisty nebo záškodnické činnosti v týlu nepřítelů buď na území československého státu a Sovětského svazu nebo v jiné evropské zemi,
- h) doba pobytu ve spojeneckých zemích před vstupem do československé zahraniční nebo spojenecké armády v době od přestoupení československých hranic, nejdříve však od 15. března 1939, do dne vstupu do armády, jestliže jsou splněny podmínky pro uznání za příslušníka československé zahraniční nebo spojenecké armády,
- ch) doba strávená v nacistických vězeních, káznících nebo koncentračních táborech (v internaci) v důsledku prokázané persekuce v období od 1. října 1938 do 5. května 1945 z politických, národnostních nebo rasových důvodů,
- 1) doba účasti na Slovenském národním povstání nebo na jiném domácím nebo zahraničním odboji v období od 15. března 1939 do 9. května 1945,

- j) doba zajetí, pokud bylo v souvislosti s dobou započítatelnou podle tohoto ustanovení, nejdéle do 9. května 1945,
- k) doba nutného léčení na následky nezaviněného zranění nebo onemocnění, vzniklých při výkonu služby (činnosti) nebo v souvislosti s omezením osobní svobody, pokud toto léčení bránilo výkonu zaměstnání, nejdéle do 9. května 1945.
- (2) Polní službou se rozumí vojenská služba
- a) v Rudé armádě za bojů proti nepřátelům Sovětského svazu (Sovětského Ruska) v době od 7. listopadu 1917 do 31. prosince 1922 a od 22. června 1941 do 9. května 1945,
- b) v jednotkách 1. československého armádního sboru v Sovětském svazu v době od 1. února 1942 do 9. května 1945 a v Polském legionu od 1. do 29. září 1939,
- c) u polních útvarů v československých zahraničních armádách za druhé světové války za bojů ve Francii od 1. září 1939 do 17. června 1940, za bojů v Severní Africe od 1. listopadu 1940 do 31. srpna 1943 a za bojů na západní frontě od 6. června 1944 do 9. května 1945, jestliže se tyto útvary účastnily boje proti fašismu na západní frontě, a u polních útvarů ve spojeneckých armádách na západoevropském a jiných bojištích v době od 1. září 1939 do 9. května 1945,
- d) výkonného letce v československé zahraniční armádě nebo ve spojenecké armádě, parašutisty shozeného nebo vysazeného v týlu nepříteli a v době od 1. srpna 1940 do 1. srpna 1941 též doba služby příslušníka pozemních útvarů, letišť a protiletadlového dělostřelectva v Anglii,
- e) v 1. československé armádě na Slovensku v době Slovenského národního povstání od 29. srpna 1944,
- f) československého dobrovolníka ve španělské republikánské armádě (mezinárodních brigádách) v době od 19. července 1936 do 28. března 1939,
- g) u polních útvarů československých legií nebo ve spojeneckých armádách v době od 1. srpna 1914 do 11. listopadu 1918,
- h) v útvarech uvedených v odstavci 1 písm. c) a g).

(3) Doba polní služby se klade naroveň doba nutného léčení na následky nezaviněného zranění nebo onemocnění, vzniklých při výkonu polní služby, pokud toto léčení bránilo výkonu zaměstnání, nejdéle do 9. května 1945.

(4) Doby odbojové činnosti (odstavec 1) a služby v poli (odstavec 2 a 3) se prokazují potvrzením vydaným příslušným vojenským orgánem.“

5. V § 9 se připojuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pracovníci, která je zaměstnána v zemědělství na státním (školním) statku nebo v jiné zemědělské organizaci, se započítává jako doba důchodového pojištění spolupracujícího člena rodiny jednotlivě hospodařícího rolníka též doba její účasti v období od 1. října 1948 do 31. prosince 1968 na výdělečné činnosti manžela, který byl jednotlivě hospodařícím rolníkem nebo spolupracujícím členem jeho rodiny, jestliže splňovala v té době podmínky stanovené pro důchodové pojištění spolupracujícího člena rodiny v § 1 odst. 3 vyhlášky č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášek č. 93/1968 Sb. a č. 181/1968 Sb.“

6. § 13 odst. 4 zní:

„(4) Prémie a podíly na hospodářských výsledcích*) se počítají do hrubých výdělků dosažených v té době, v níž byly vyplaceny.“

7. § 14 odst. 3 zní:

„(3) Při výpočtu průměrného měsíčního výdělku se nehledí k době mateřské dovolené a další mateřské dovolené, ani když pracovnice nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství. Jestliže je to pro pracovníci výhodnější, nehledí se k době, po kterou jí byl po převedení na jinou práci pro těhotenství nebo mateřství poskytován vyrovnávací příspěvek, ani k příjmům dosaženým v této době.“

8. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

Důchod jako hlavní zdroj výživy

K § 18 odst. 5, § 28 odst. 4, § 31 odst. 3 a § 122a zákona

Důchod se zpravidla považuje za hlavní zdroj výživy důchodce, jestliže jeho jiný příjem není více než 200 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázan též rodinný příslušník důchodce, více než 400 Kčs měsíčně. K pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka se nehledí, jsou-li tyto osoby starší 70 let.“

9. § 19 zní:

„§ 19

K § 22 a § 107f odst. 6 zákona

Stal-li se plně (částečně) invalidním účastník odboje, který utrpěl poškození zdraví následkem účasti v odboji (věznění nebo internace z důvodů fašistické persekuce v době nesvobody), předpokládá se, že plná (částečná) invalidita vznikla v souvislosti s odbojovou činností (vězněním, internací), není-li tato souvislost vyloučena povahou případu.“

*) § 20 až 24 vyhlášky č. 101/1968 Sb.

10. V § 25 odst. 3 a v § 73 odst. 4 se mění hranice věku dítěte z 25 na 26 roků.
11. V § 27 odst. 2 písm. a) se částka 250 Kčs zvyšuje na 400 Kčs a částka 375 Kčs se zvyšuje na 600 Kčs.
12. V § 59 odst. 1 se za slova „vědeckí pracovníci“ vkládá slovo „novináři“.
13. V § 60 odst. 2 se vypouští část věty za středníkem.
14. V § 60 odst. 3 se připojuje další věta, která zní: „Jde-li o dobrovolné zabezpečení umělce, započítává se z doby před 1. lednem 1969 jen doba, za kterou byl zaplácen příspěvek podle předpisů platných před tímto dnem (§ 62).“
15. § 62 zní:

„§ 62

Úhrada dlužného příspěvku

Okresní národní výbor může příspěvek dlužný za dobu před 1. lednem 1969 vybrat z běžného účtu umělce příkazem k vybrání; přitom platí obdobně předpisy o částkách, které nepodléhají výkonu soudních rozhodnutí.*) Dlužný příspěvek lze uhradit srážkami z vyplácené dávky důchodového zabezpečení; vyplácená částka nesmí však klesnout pod nejnižší výměru důchodu.“

16. § 65 odst. 1, 2 a 4 zní:

„§ 65

Nemocenské

(1) Umělcům náleží nemocenské, jsou-li pro nemoc nebo úraz uznáni dočasně neschopnými k výkonu své činnosti.

(2) Výkonným umělcům a artistům se poskytuje nemocenské od prvního dne pracovní neschopnosti. Spisovatelům, hudebním skladatelům, výtvarným umělcům, architektům, vědeckým pracovníkům a novinářům se poskytuje nemocenské od prvního dne pracovní neschopnosti, jestliže v důsledku pracovní neschopnosti nemohli přijmout nebo dokon-

čit objednanou uměleckou práci; v ostatních případech jim náleží nemocenské od osmého dne pracovní neschopnosti.

(4) Za první tři kalendářní dny pracovní neschopnosti se snižuje výše nemocenského stanovená v předchozím odstavci o 20 %.“

17. § 67a se zrušuje.

18. V § 71 odst. 3 pod písm. a) se označení Odborového svazu zaměstnanců školství a kultury mění na označení Odborového svazu pracovníků školství a vědy a pod písm. d) se slova „Československé ústředí knižní kultury“ nahrazují slovy „ministerstvo kultury a informací nebo orgán jím pověřený.“

19. V § 113 odst. 1 větě druhé se částka 50 Kčs zvyšuje na 70 Kčs.

20. V § 116 se částka 50 Kčs zvyšuje na 70 Kčs.

21. V § 123 písm. i) se za slova „vědeckých pracovníků“ vkládá slovo „novinářů“.

22. Za § 145 se vkládá nový § 145a, který zní:

„§ 145a

Průměrný měsíční výdělek v mimořádných případech

K § 107c zákona

Průměrný měsíční výdělek účastníka odboje, který pro zdravotní poškození utrpěné v souvislosti s odbojovou činností změnil své dosavadní zaměstnání, se zjišťuje z hrubých výdělků stejně kvalifikovaných pracovníků v povolání, jež účastník odboje dříve vykonával, a to za posledních deset, popřípadě za posledních pět kalendářních roků před vznikem nároku na důchod, nebo jde-li o starobní důchod a je to výhodnější pro účastníka odboje, před rokem, v němž skončil zaměstnání.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. Tomášek v. r.

*) § 319 občanského soudního řádu.

180

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 20. prosince 1968,

již se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb. a č. 92/1968 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy, s Ústřední radou odborů a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 144 zákona č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb. (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb. a č. 92/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 písm. b) zní:

„b) prémie poskytované z provozních prostředků družstva jako součást pracovní odměny a podíly na hospodářských výsledcích družstva; jiné prémie v rozsahu stanoveném ministerstvem práce a sociálních věcí,“

2. § 43 odst. 1 písm. b) zní:

„b) prémie poskytované z provozních prostředků družstva jako součást pracovní odměny a podíly na hospodářských výsledcích družstva; jiné prémie v rozsahu stanoveném ministerstvem práce a sociálních věcí,“

V témže odstavci se připojuje na konci nová věta, která zní:

„Za součást příjmů z pracovní činnosti se považuje též část příspěvku družstva na částečnou úhradu nákladů sociálního zabezpečení; tato část činí v době od 1. ledna 1964 do 31. prosince 1967 11,2 % a od 1. ledna 1968 12,5 % úhrnu příjmů z pracovní činnosti družstevníka uvedených pod písmeny a) až f).“

3. Za § 47 se vkládá nový § 47a, který zní:

„ § 47a

Důchod jako hlavní zdroj výživy

K § 47 odst. 4, § 48 odst. 3, § 58 odst. 4, § 59 odst. 5, § 66 odst. 3 a § 137a zákona

Důchod se zpravidla považuje za hlavní zdroj výživy důchodce, jestliže jeho jiný příjem nečiní více než 200 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, více než 400 Kčs měsíčně. K pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka se nehledí, jsou-li tyto osoby starší 70 let.“

4. § 53 zní:

„§ 53

K § 54 a § 74e odst. 6 zákona

Stal-li se plně (částečně) invalidním účastník odboje, který utrpěl poškození zdraví následkem účasti v odboji (věznění nebo internace z důvodů fašistické persekuce v době nesvobody), předpokládá se, že plná (částečná) invalidita vznikla v souvislosti s odbojovou činností (vězněním, internací), není-li tato souvislost vyloučena povahou případu.“

5. V § 57 odst. 3 a § 60 odst. 4 se mění hranice věku dítěte z 25 na 26 roků.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. Tomášek v. r.

181

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 20. prosince 1968,

Již se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášky č. 93/1968 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy, s Ústřední radou odborů a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 145 zákona č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb. (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášky č. 93/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 3 se vkládají za slova „školní docházky“ slova „a od 1. ledna 1969 též manželka jednotlivě hospodařícího rolníka a manželka spolupracujícího člena rodiny“.

V témže paragrafu se zrušuje odstavec 4.

2. § 6 odst. 2 se zrušuje; v důsledku toho se vypouští označení odstavce 1 tohoto paragrafu.

3. § 7 zní:

„Starobní důchod náleží jednotlivě hospodařícímu rolníku, který v době trvání pojištění nebo do dvou roků po jeho zániku dosáhl věku 65 let, je pojištěn aspoň 15 roků a nepoživá invalidní důchod.“

4. § 9 odst. 1 zní:

„(1) Starobní (invalidní) důchod jednotlivě hospodařícího rolníka činí:

při průměrném ročním vyměřovacím základu Kčs	do 6 roků pojištění měsíčně Kčs	po 6 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 8 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 10 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 15 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 20 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 25 a více rocích pojištění měsíčně Kčs
do 2 100	210	230	230	230	245	260	275
od 2 101 do 3 300	225	245	260	270	280	300	320
od 3 301 do 4 500	234	260	276	294	315	340	365
od 4 501 do 5 700	243	269	298	318	350	380	410
od 5 701 do 7 800	252	284	314	340	380	420	460
od 7 801 do 10 200	261	299	336	370	410	460	510
nad 10 200	270	308	350	390	440	500	560“

5. V § 9 se připojují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Je-li starobní (invalidní) důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce, vyměří se částkou nejméně 445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný přísluš-

ník důchodce, částkou nejméně 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se starobní (invalidní) důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně.

(4) Důchod se zpravidla považuje za hlavní zdroj výživy důchodce, jestliže jeho jiný příjem nečiní více než 200 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, více než 400 Kčs měsíčně. K pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka se nehledí, jsou-li tyto osoby starší 70 let.“

6. § 11 odst. 3 zní:

„(3) Vdovský důchod činí 60 % starobního (invalidního) důchodu; ustanovení § 66 odst. 4 a 5 zákona platí obdobně. Je-li vdovský důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodkyně, činí 445 Kčs měsíčně.“

7. § 14 zní:

„§ 14

Zvýšení důchodu a výchovného pro bezmocnost

Důchody jednotlivě hospodařících rolníků mohou být zvýšeny pro bezmocnost důchodce o 100 až 400 Kčs měsíčně za podmínek stanovených v § 74 zákona; obdobně lze zvýšit pro bezmocnost dítěte od sedmého roku jeho věku sirotčí důchod a výchovné.“

8. § 19 zní:

„§ 19

Výše invalidního (částečného invalidního) důchodu

(1) Invalidní důchod rodinného příslušníka jednotlivě hospodařícího rolníka činí 210 Kčs měsíčně a může být zvýšen o 50 Kčs měsíčně.

(2) Částečný invalidní důchod rodinného příslušníka jednotlivě hospodařícího rolníka činí 105 Kčs měsíčně a může být zvýšen o 30 Kčs měsíčně.

(3) Rodinným příslušníkům povinným školní docházkou může být poskytnut až do skončení povinné školní docházky invalidní (částečný invalidní) důchod jen ve výši poloviny důchodu podle předchozích odstavců.

(4) Výchovné k důchodům rodinných příslušníků nenáleží.“

9. V § 21 odst. 4 se vypouští druhá věta.

10. Za § 22 se vkládá nová část čtvrtá, která zní:

„Část čtvrtá

Důchodové pojištění účastníků odboje a pozůstalých po nich

§ 22a

Úvodní ustanovení

Pro důchodové pojištění jednotlivě hospodařícího rolníka (§ 1) a jiné osoby samostatně hospodařící (§ 21), pokud jsou účastníky odboje, a pozůstalých po nich platí ustanovení této vyhlášky, pokud se v této části nestanoví jinak.

§ 22b

Věk potřebný pro nárok na starobní důchod

(1) Věk potřebný pro nárok na starobní důchod účastníka odboje I. a II. skupiny se určí tak, že od věku 65 let se odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 60 let, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a 62 let, jde-li o účastníka odboje II. skupiny.

(2) Věk potřebný pro nárok na starobní důchod účastníka odboje III. skupiny, který byl aspoň šest měsíců vězněn z důvodů fašistické persekuce, činí 64 let.

§ 22c

Zvýšení starobního a invalidního důchodu

Za každý započatý rok odbojové činnosti se zvyšuje důchod účastníka odboje

skupiny	měsíčně o Kčs
I.	120
II. a III.	100
IV.	80“

11. Dosavadní část čtvrtá až šestá se označují jako část pátá až sedmá.

12. Za § 24 se vkládají nové § 24a a 24b, které znějí:

„§ 24a

Manželce jednotlivě hospodařícího rolníka a spolupracujícího člena rodiny se účast na výdělečné činnosti manžela v období od 1. října 1948 do 31. prosince 1968 hodnotí jako doba pojištění spolupracujícího člena rodiny podle této vyhlášky na žádost podanou nejpozději do 31. prosince 1971, jestliže

a) splňovala v tomto období podmínky stanovené v § 1 odst. 3,

b) doba, o jejíž zhodnocení požádala, činí z celkové doby její účasti na výdělečné činnosti manžela nejméně pět let, a trvala-li její účast na výdělečné činnosti manžela po dobu kratší než pět let, tuto kratší dobu, a

c) pojistné za dobu, o jejíž zhodnocení jde, bylo řádně doplaceno.

§ 24b

Invalidní (částečně invalidní) důchody manželek (manželů) jednotlivě hospodařících rolníků a manželek (manželů) spolupracujících členů rodiny*) náležející před 1. lednem 1969 se považují od tohoto dne za invalidní důchody spolupracujících členů rodiny, a to ve výši, v jaké náležely ke dni 31. prosince 1968.“

13. V § 25 se za bod č. 19 připojuje nový bod č. 20, který zní:

*) Jde o důchody přiznané podle § 18 této vyhlášky.

„20. o skupinách účastníků odboje o invalidním (částečném, invalidním) důchodu účastníků odboje, vznikla-li plná (částečná) invalidita v souvislosti s odbojovou činností, o nejvyšší a nejnižší výměře starobního a invalidního důchodu účastníka odboje, o nejnižší výměře vdovského důchodu vdovy po účastníku odboje nebo vdovy, která je účastnicí odboje, o krácení jejich vdovského důchodu při souběhu s příjmem z vydělečné činnosti, o výši sirotčího důchodu dítěte po účastníku odboje, o výši důchodu rodičů účastníka odboje, o vynětí ze zvláštní daně z důchodu, o úpravě důchodů účastníků odboje, na něž vznikl nárok před 1. lednem 1969.“

V důsledku této změny se v témže paragrafu dosavadní body č. 20 až 22 označují jako body č. 21 až 23.

Čl. II

Ustanovení § 9 odst. 1 ve znění této vyhlášky platí též pro nároky na starobní a invalidní důchod, které vznikly před 1. lednem 1969. Výše starobního a invalidního důchodu bude upravena na žádost důchodce nejdříve počínajíc splátkou důchodu splatnou v lednu 1969.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. Tomášek v. r.

182

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 31. prosince 1968

o dávkách v mateřství a o přídávkách na děti uchazečům o zaměstnání

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 32 odst. 4 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídávkách na děti z nemocenského pojištění (dále jen „zákon“):

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Uchazeči o zaměstnání, kterým náleží podle § 32 odst. 1 zákona peněžité pomoci v mateřství, podpora při narození dítěte a přídávky na děti, se rozumějí občané, kteří se ucházejí u okresního národního výboru o zaměstnání nejpozději do šesti týdnů po skončení zaměstnání, členství ve výrobním družstvu, školní docházky nebo studia; výjimečně lze za takového uchazeče považovat i občana, který se uchází o zaměstnání z vážných důvodů až po této době.

(2) Jako skončení zaměstnání se posuzuje též skončení

- a) členství v jednotném zemědělském družstvu nebo pracovní činnosti občana trvale pracujícího v takovém družstvu,
- b) služebního poměru vojáků z povolání nebo příslušníků Sboru národní bezpečnosti anebo Sboru nápravné výchovy,
- c) základní vojenské služby,
- d) pracovní činnosti konané na základě dohody o pracovní činnosti,
- e) pracovní činnosti občanů poskytujících služby a opravy na základě povolení národního výboru,
- f) přípravy pro povolání občanů se změněnou pracovní schopností nebo léčebné rehabilitace,
- g) výkonu trestu odnětí svobody, popřípadě ochranné výchovy.

(3) Jako skončení zaměstnání se posuzuje též zánik nároku na invalidní důchod. Skončením studia se rozumí také jeho zanechání nebo přerušení.

§ 2

Evidence uchazečů o zaměstnání

(1) Občan se vede v evidenci uchazečů o zaměstnání ode dne, kdy se ucházel u okresního národního výboru o zaměstnání, až do dne nástupu do zaměstnání nebo do dne, kdy oznámil, že nemá nadále zájem na zprostředkování zaměstnání. Uchazeč o zaměstnání se také vyřadí z evidence, jestliže tak rozhodl okresní národní výbor, protože občan odmítl nastoupit vhodné zaměstnání.

(2) Za vhodné zaměstnání se považuje zaměstnání, které odpovídá duševním a tělesným schopnostem, zdravotnímu stavu, osobním a rodinným poměrům uchazečů o zaměstnání a je přiměřené jeho kvalifikaci (vzdělání a praxi).

(3) Uchazeč o zaměstnání je povinen ohlásit do tří dnů nástup do zaměstnání nebo jiné pracovní činnosti, popřípadě jiné okolnosti, pro které již nepřichází v úvahu zprostředkování zaměstnání.

(4) Okresní národní výbor je povinen potvrdit uchazeči o zaměstnání, kterým dnem byl vzat do evidence uchazečů o zaměstnání, a dobu, po kterou byl veden v evidenci.

§ 3

Nárok na dávky

(1) Nárok na peněžitou pomoc v mateřství, podporu při narození dítěte a přídávky na děti a výše těchto dávek se posuzuje podle ustanovení zákona a předpisů podle něho vydaných,*) pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Peněžité pomoci v mateřství, podpora při narození dítěte a přídávky na děti podle této vy-

*) vyhláška č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky č. 95/1968 Sb.

hlášky se neposkytují, pokud tyto nebo obdobné dávky již náleží podle jiných ustanovení*) zákona anebo podle zvláštních předpisů.**)

§ 4

Podklady pro stanovení peněžité pomoci v mateřství, výše a způsob jejího poskytování

(1) Výdělek podle § 8 odst. 2 zákona se zjišťuje ze základu, který byl pro uchazečku o zaměstnání rozhodným ke dni skončení zaměstnání podle předpisů o poskytování peněžité pomoci v mateřství platných pro ni k tomuto dni. Nelze-li výdělek takto určit, činí denní částka peněžité pomoci v mateřství 25 Kčs.

(2) U výdělků podléhajících dani ze mzdy se pro zjištění čisté denní mzdy použije daňové sazby platné pro uchazečku o zaměstnání v kalendářním měsíci, v němž skončila zaměstnání.

(3) U uchazeček o zaměstnání, které dosud nebyly zaměstnány, činí denní částka peněžité pomoci v mateřství u absolventek s vysokoškolským vzděláním 37 Kčs, u absolventek s úplným středním odborným vzděláním 28 Kčs a u ostatních 25 Kčs.

(4) Peněžité pomoci v mateřství se poskytuje za všechny kalendářní dny kromě nedělí.

(5) Uchazečkám o zaměstnání se změnou pracovní schopnosti se peněžité pomoci v mateřství snižuje o částky vyplacené na příspěvku před umístěním***) nebo na příspěvku po dobu přípravy pro povolání.+)

§ 5

Rozhodování o nároku na dávky

(1) O poskytování dávek podle této vyhlášky rozhoduje okresní národní výbor příslušný podle trvalého bydliště uchazeče o zaměstnání.++)

(2) Nárok na peněžitou pomoc v mateřství uplatňuje uchazečka o zaměstnání na tiskopise, který vydá a potvrdí lékař v zařízení státní zdravotní správy, ve kterém je uchazečka o zaměstnání v době těhotenství, popřípadě v souvislosti s porodem v soustavné péči.

(3) Nárok na podporu při narození dítěte se uplatňuje na tiskopise, který vydávají místní národní výbory pověřené vedením matriky narozených. Na tiskopise příslušný místní národní výbor potvrdí údaje o narození dítěte.

(4) Nárok na přídavky na děti se uplatňuje na tiskopise „Přihláška nároku na přídavky na děti“, na kterém se uplatňuje nárok na přídavky na děti pracovníků. Uchazečům o zaměstnání, kteří již pobírali přídavky na děti, vydá tuto přihlášku závod (škola), který přídavky na děti vyplácel.

(5) Dávky se hradí z rozpočtu okresního národního výboru.

Ustanovení přechodné a závěrečná

§ 6

Organizace jsou povinny vydat národnímu výboru potvrzení o výdělku a o dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení výše nároku na dávky uchazeče o zaměstnání.

§ 7

Peněžité pomoci v mateřství, podpora při narození dítěte a přídavky na děti podle této vyhlášky se poskytují též občanům, kteří byli vedeni v evidenci uchazečů o zaměstnání v období od 1. července 1968 do 31. prosince 1968; dávky náleží nejdříve dnem 1. července 1968. Lhůta šesti týdnů uvedená v § 1 tu neplatí.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. Tomášek v. r.

*) např. § 6 odst. 4, § 17 odst. 3, § 26

***) zákon č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb.

vyhláška č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášek č. 93/1968 Sb. a č. 181/1968 Sb.

vyhláška č. 21/1965 Sb., o důchodovém zabezpečení, nemocenském pojištění a preventivní a léčebné péči některých občanů činných při poskytování služeb, ve znění vyhlášky č. 94/1968 Sb.

vyhláška č. 86/1967 Sb., kterou se upravuje uvolňování pracovníků a jejich umístování a hmotné zabezpečení v souvislosti s likvidací neefektivních provozů a s jinými racionalizačními opatřeními, ve znění vyhlášky č. 132/1968 Sb.

****) § 72 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, a § 94 vyhlášky č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení

+)) § 72 zákona č. 101/1964 Sb. a § 95 vyhlášky č. 102/1964 Sb.; § 108 zákona č. 103/1964 Sb. a § 78 vyhlášky č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků

++) § 32 odst. 3 zákona a § 7 vyhlášky č. 86/1967 Sb.

183

VYHLÁŠKA

ministerstva kultury a informací

ze dne 21. prosince 1968,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška č. 196/1954 Ů. I. (č. 220/1954 Ů. v.),
o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování
hudebních děl

Ministerstvo kultury a informací v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány stanoví podle § 13 odst. 2 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon):

Článek I

Vyhláška ministerstva kultury č. 196/1954 Ů. I. (č. 220/1954 Ů. v.), o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se slova „Slovenskému autorskému svazu v Bratislavě (dále jen „SAS“)" nahrazují slovy „Slovenskému ochrannému svazu autorskému v Bratislavě (dále jen „SOZA“)" a v § 9, 10, 12 a 13 se zkratka „SAS“ nahrazuje zkratkou „SOZA“.

2. § 6 zní:

„§ 6

(1) Pro výpočet provozovacího honoráře podle § 4 a 5 platí:

a) průměrné vstupné se určí tak, že součet cen jednotlivých druhů vstupenek se dělí počtem druhů vstupenek; výsledné číslo se zaokrouhlí na 50 haléřů, a to tak, že 25 haléřů a méně se nepočítá a od 26 haléřů se zaokrouhluje nahoru;

b) při pravidelně se opakujících hudebních produkcích pořádaných v místnostech (na prostranstvích) s restauračním provozem, kde je vstupné zahrnuto v ceně jídel nebo nápojů, popřípadě zakalkulováno jinak, se užije těchto sazeb vstupného:

ve IV., III. a II. cenové skupině	5,— Kčs,
v I. cenové skupině	8,— Kčs,
v tzv. výběrové skupině	10,— Kčs;

c) v případech, kdy pořadatel hudební produkce zaplatí pronajímateli za místnost (prostranství) sjednanou částku včetně úplaty za organizování produkce, určí se sazba tak, že sjednaná částka se dělí nejvyšším počtem osob, které místnost (prostranství) pojme, neurčuje-li pořadatelem vybírané vstupné užití vyšší sazby;

d) hudební produkce se vstupným dobrovolným se pokládají za produkce se vstupným 3,— Kčs, hudební produkce se vstupným libovolným za produkce se vstupným 5,— Kčs.

(2) Tvoří-li hudební produkce organický celek s výstavou jako její hudební doprovod a je-li přímo nebo nepřímo vybíráno od návštěvníků výstavy vstupné, použije se k výpočtu provozovacího honoráře sazby podle § 4 určené vstupným 1,— Kčs a rozsahem do 1 000 osob za každý den výstavy.

(3) Hudební produkce, při nichž není vstupné vybíráno ani přímo ani nepřímo, nebo je-li vstupné nižší než 1,— Kčs, pokládají se za hudební produkce se vstupným 1,— Kčs.

3. § 8 zní:

„§ 8

(1) Provozovací honoráře za hudební produkce, při nichž jsou díla přednášena hudebními automaty, se určí sazbou 5 % z hrubé tržby automatu, tj. z úhrnu hodnoty vhozených mincí.

(2) Provozovací honoráře za pravidelně se opakující hudební produkce, při nichž jsou díla přednášena v hostinských (ubytovacích) provozovnách výlučně pro poslech rozhlasovými nebo televizními přijímači, magnetofony, gramofony, popřípadě jinými reprodukčními zařízeními a není-li od návštěvníků vybíráno přímo nebo nepřímo vstupné, se platí ročním paušálem, určeným v Kčs podle cenové skupiny provozovny takto:

Cenová skupina	Rozhlasový, přijímač, gramofon, magnetofon	Televizor, rozhlasový přijímač spojený s gramofonem nebo s magnetofonem (hudební skříně, rozhlasová ústředna)	Další reproduktor	Reproduktor rozhlasu po drátě
IV.	30,—	40,—	Pokud jsou zapojeny další reproduktory, zvyšuje se příslušná sazba o 20 % za každý reproduktor	8,— ve všech cenových skupinách
III.	40,—	60,—		
II.	60,—	100,—		
I.	80,—	140,—		

⁽³⁾ Pokud hudební produkce jsou za týchž podmínek pořádány v lázních, zotavovnách, rekreačních střediscích, v místnostech závodních klubů a v kulturně osvětových zařízeních (nejde-li o provoz pohostinství), určuje se provozovací honorář podle ustanovení o III. cenové skupině. Rovněž podle ustanovení o III. cenové skupině se vyměřují provozovací honoráře za použití technického zařízení k šíření hudby v prostředcích hromadné dopravy.“

4. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který zní:

„§ 8a

Za užití hudebních děl včetně přednesu doprovodné hudby rozhlasovými přijímači, magnetofony a gramofony při produkcích pořádaných Československými cirkusy a varieté, popřípadě (je-li pořad převážně vyplněn artistickým programem) i jinými pořadatelí, dále za užití doprovodné hudby při lidové technické zábavě (LTZ), se platí pro-

vozovací honorář částkou odpovídající 1,35 % z docílené hrubé tržby. Podkladem pro výpočet provozovacích honorářů podle této sazby je doklad o docílené hrubé tržbě za období provozu, nejdéle za dobu jednoho kalendářního roku. Tento doklad (potvrzený finančním odborem příslušného národního výboru) je třeba předložit OSA (SOZA) nejdéle do 31. ledna běžného roku za rok uplynulý.“

5. § 9 odst. 1 zní:

„⁽¹⁾ Při hudebních produkcích v Praze, Brně, Plzni, Ostravě, Bratislavě a Košicích se zvyšují provozovací honoráře uvedené v § 4 a 5 a dále v § 8 odst. 2 a 3 o 100 %.“

6. § 15 se zrušuje.

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Galuška v. r.

184

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 28. prosince 1968

k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem kultury a informací stanoví podle § 16 odst. 2 zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti a § 5 odst. 3 zákona č. 160/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti (dále jen „zákon“):

Daňová povinnost

(k § 1 až 3 zákona)

§ 1

(1) Příjmy z tvůrčí činnosti literární a umělecké a příjmy z činnosti výkonných umělců podléhají dani z příjmů z literární a umělecké činnosti (dále jen „daň“) jen tehdy, je-li uvedená činnost vykonávána mimo pracovní poměr a jejím výsledkem jsou díla literární, vědecká a umělecká, popř. umělecké výkony, jsou-li tato díla a výkony předmětem autorského práva.

(2) Příjmy, které obdrží poplatník od svého zaměstnavatele za literární a uměleckou činnost v oboru, který je předmětem jeho pracovní smlouvy, jsou podrobeny dani ze mzdy. Dani ze mzdy jsou podrobeny rovněž odměny vyplacené poplatníkovi vedle pravidelné mzdy proto, že co do množství výkonů překročil v oboru činnosti, který je předmětem jeho pracovní smlouvy, úvazek ve smlouvě stanovený.

§ 2

(1) Provdá-li se pozostalá manželka, která má příjmy z autorských práv nebo práv výkonných umělců zděděných po svém manželovi, nebo je-li ve společné domácnosti s druhem, podléhají tyto příjmy dani z příjmů obyvatelstva.

(2) Plynou-li příjmy uvedené v předchozím odstavci osobě, která žila se zemřelým umělcem ve společné domácnosti nejméně rok jako družka, a po jeho smrti se tato osoba provdá nebo žije ve společné domácnosti s druhem, podléhají uvedené příjmy dani z příjmů obyvatelstva.

§ 3

Jestliže příjmy z literární a umělecké činnosti plynou z ciziny a byly v cizině prokazatelně zdaněny stejnou nebo obdobnou daní, nepodléhají v tuzemsku zdanění.

§ 4

(1) Vyučování v jakémkoliv oboru činnosti, z níž příjmy se zdaňují dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, není činností podle zákona; činností podle zákona není proto zejména vyučování hudbě, tanci apod. Stejně se posuzují přednášky výukové povahy jako např. na instruktážích, v kursech, závodních školách práce apod. Příjmy z takovýchto činností podléhají dani ze mzdy.

(2) Příjmy z oboru užitého umění, fotografie a průmyslové retuše se zdaňují dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, jsou-li výsledkem umělecké tvůrčí činnosti a jako takové jsou uznány a ověřeny orgány Svazu českých nebo slovenských výtvarných umělců. U fotografií užitých v periodickém tisku, v literárním díle nebo v díle z oboru propagační grafiky, jsou-li fotografie nezbytnými a neoddělitelnými částmi uvedených děl, není třeba ověření Svazu. V těchto případech rozhoduje o tom, zda jde o fotografii uměleckou, šéfredaktor nebo jiný odpovědný redaktor jím k tomu pověřený.

§ 5

Osvobození od daně

(K § 4)

Je-li v ceně nebo odměně vyplacené při veřejné soutěži zahrnuta též odměna za dílo nebo umělecký výkon, popřípadě za jeho užití, je vypisovatel soutěže povinen stanovit, jaká část z vyplacené ceny nebo odměny připadá na odměnu za dílo nebo umělecký výkon (jeho užití).

§ 6

Výplata odměn

(K § 5)

(1) Příjemcům honorářů, jejichž celkový roční čistý příjem nepřekročil v žádném z posledních

dvou roků částku 25.000 Kčs, vydají na požádání dosavadní výplatní místa*) průkaz o této skutečnosti. Průkazy budou platit pro běžný rok i pro léta následující, nedojde-li k opatření podle odstavce 2.

(2) Překročí-li příjem poplatníka podrobený dani z příjmů z literární a umělecké činnosti v některém roce částku 25 000 Kčs, je povinen oznámit tuto skutečnost zúčtovacímu středisku, které po projednání s příslušným Svazem rozhodne, zda průkaz uvedený v předchozí větě bude poplatníkoví ponechán i nadále, či nikoliv.

(3) Organizace vyplácející odměny za činnost, která podléhá povinnému zprostředkování,**) poukazuje odměny v plné výši místu, které tuto činnost zprostředkovalo. Zprostředkující organizace postupuje při proplácení odměn podle § 5 odst. 1 zákona.

(4) Úhrn odměn přijatých od občanů v roce rozhodném pro zdanění je poplatník povinen oznámit do 15. ledna příštího roku zúčtovacímu středisku.

(5) Zúčtovacím střediskem jsou

- a) Ochranná organizace autorská při Českém fondu výtvarných umění v Praze, pokud jde o odměny vyplácené tvůrčím a výkonným umělcům, kteří mají trvalé bydliště v českých krajích,
- b) Slovenský fond výtvarného umění v Bratislavě, pokud jde o odměny vyplácené tvůrčím a výkonným umělcům, kteří mají trvalé bydliště na Slovensku.

(6) Organizace poukazující zálohy na daň zúčtovacímu středisku zašlou s poukazem záloh současně seznam poplatníků, v němž uvedou u každého poplatníka jeho příjmení a jméno (i krycí jméno), adresu jeho bydliště, popř. adresu jeho zaměstnavatele, druh a výši hrubých odměn a u odměn z oboru výtvarného umění též výši odčitatelných položek, částku sraženého příspěvku kulturním fondům a částku zadržené a zúčtovacímu středisku poukázané zálohy na daň za uplynulé období (§ 12 odst. 1 zákona).

(7) Zjistí-li zúčtovací střediska, že vzhledem k celkové výši odměn nestačí záloha ve výši 10 % odměny na krytí daně připadající na úhrn odměn od počátku roku a vznikly by pro poplatníka případné nedoplatky, uloží organizacím, které pravidelně nebo ve větším rozsahu vyplácejí poplatníkovi odměny, aby jako zálohu na daň zadržovaly a zúčtovacímu středisku odváděly vyšší přiměřené procento odměny. Organizace vyplácející odměny jsou povinny poukazovat z odměn zálohy na daň

ve výši určené zúčtovacím střediskem od doručení příkazu až do konce kalendářního roku. Zúčtovací středisko zašle opis příkazu též poplatníkovi na vědomí.

§ 7

Základ daně

[K § 6]

(1) Při výpočtu daně zúčtovacím střediskem se příjmy podrobené dani do 50 Kčs zaokrouhlují na celé stokoruny dolů a přes 50 Kčs na celé stokoruny nahoru. Sráží-li daň plátce odměny, zaokrouhluje se odměna po odpočtu odčitatelných částek podle § 7 odst. 1 zákona na celé 10 Kčs dolů.

(2) Příjmem podrobeným dani nejsou náhrady cestovních výdajů, které vyplácí plátce vedle odměn, vykonává-li poplatník literární nebo uměleckou činnost podle určení plátce mimo své trvalé bydliště. Je-li smluvna odměna včetně náhrad za cestovní výdaje úhrnnou částkou, nelze z ní vylučovat náhradu těchto výdajů jako příjem nepodrobený dani.

(3) Za příjem nepodrobený dani se považují pouze náhrady cestovních výdajů vyplacené podle zvláštních předpisů,***) a to jen do výše těmito předpisy stanovené.

Odčitatelné položky

[K § 7]

§ 8

(1) Má-li poplatník odměny z různých oborů literární a umělecké činnosti, stanoví se odčitatelná položka u každé odměny zvlášť podle toho, za jaké dílo nebo umělecký výkon je odměna vyplácena.

(2) Poplatník je povinen za účelem správného stanovení odčitatelné položky v pochybných případech prokázat plátcí, příp. zúčtovacímu středisku, o jaký druh odměny jde.

(3) Jako náhrada nákladů spojených s pořízením díla se odečítá z odměn za fotografická díla užitá v periodickém tisku (§ 4 odst. 2 vyhlášky) odčitatelná položka ve výši 30 % odměny (§ 7 odst. 1 písm. a) č. 2 zákona].

§ 9

(1) Za vyživovanou osobu poplatníkem se uznávají:

- a) děti za podmínek uvedených v § 1 odst. 1 a 2 a § 3 vyhlášky č. 96/1968 Sb., o některých opatřeních na úseku daní placených obyvatelstvem,

*) § 6 odst. 3 vyhlášky č. 37/1965 Sb., k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti.

***) Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 71/1958 Ú. l., kterou se stanoví podmínky účinkování divadelních umělců z povolání v představeních mimo provoz divadla, ve znění vyhlášky č. 176/1958 Ú. l. a vyhlášky č. 74/1964 Sb. a vyhlášky č. 89/1958 Ú. l., kterou se stanoví povinné zprostředkování pro některé obory umělecké činnosti ve znění vyhlášky č. 74/1964 Sb.

***) Vyhláška č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.

b) manželka (družka) nebo manžel (druh) a jeho rodiče nebo rodiče jeho manželky (družky, manžela, druha), pokud tyto osoby nemají vlastní příjem přesahující ročně hrubých 6000 Kčs, žijí s poplatníkem ve společné domácnosti a poplatník jim poskytuje byt, stravu a ošacení,

c) manželka (manžel), která nežije s poplatníkem ve společné domácnosti, na kterou však poplatník platí výživné určené nebo schválené soudem, pokud nemá vlastní příjem přesahující ročně hrubých 6000 Kčs.

(2) Přejížděný pobyt mimo společnou domácnost (např. z důvodů léčení, studií, učení, výkonu vojenské služby) není na závalu, aby tyto osoby byly považovány za vyživované.

(3) Táž osoba může být uznána za vyživovanou pouze u jednoho poplatníka a u téhož poplatníka pouze u jedné daně. Podléhá-li poplatník vedle této daně ještě dani ze mzdy, poskytne se sleva na vyživované osoby vždy u daně ze mzdy. Při vybrání daně z příjmů z literární a umělecké činnosti se pak k vyživovaným osobám nepřihlíží.

(4) Jestliže sleva na vyživované osoby poskytnutá poplatníkovi u daně ze mzdy by byla nižší než sleva poskytnutá na vyživované osoby u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti, sníží zúčtovací středisko na poplatníkovu žádost při zúčtování podle § 11 odst. 2 vyhlášky vypočtenou daň o rozdíl mezi slevou poskytnutou u daně ze mzdy a mezi slevou, která by mu příslušela u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti. Zúčtovací středisko sníží daň jen, prokáže-li poplatník potvrzením svého zaměstnavatele, kolik mu bylo v uplynulém roce sraženo na dani ze mzdy a kolik by mu bylo sraženo, kdyby mu nebyly poskytnuty žádné úlevy z důvodu vyživování osob.

(5) O uznání osob poplatníkem za vyživované rozhoduje stav k 1. lednu roku, v němž bude daň sražena. Ke změnám během tohoto roku se nepřihlíží. Narodí-li se však během roku dítě, které bude uznáno u poplatníka za vyživovanou osobu, přihlíží se k němu již po celý rok, v němž se narodilo.

(6) Nárok na slevu daně z důvodu vyživování osob uplatní a prokáže poplatník obdobným způsobem jako u daně ze mzdy.*)

§ 10

Sazba daně

(K § 8)

(1) Překročí-li čistý příjem poplatníka 25 000 Kčs ročně, vybere se vedle daně sražené plátcem až do celkového čistého příjmu 27 300 Kčs ročně daň pouze částkou převyšující 25 000 Kčs.

(2) Odměny devizovým cizozemcům vyplácí organizace, nejde-li o činnost podléhající povinnému zprostředkování (§ 6 odst. 1 vyhlášky), přímo poplatníkům. Z odměny srazí daň sazbou podle § 8 odst. 1 zákona bez přihlídnutí k již vyplaceným odměnám a odčitatelným položkám podle § 7 zákona. Obdobně postupuje při proplácení odměn devizovým cizozemcům zprostředkující organizace.

(3) Daň se zaokrouhluje do 50 hal. na celé koruny dolů a přes 50 hal. na celé koruny nahoru.

Způsob vybírání daně

(K § 9 až 12)

§ 11

(1) Z odměn přijatých od občanů, které je poplatník povinen oznámit zúčtovacímu středisku (§ 5 odst. 2 zákona a § 6 odst. 4 vyhlášky), vypočte se daň tak, že se připočtou k ostatním odměnám oznámeným zúčtovacímu středisku a příslušnou daň vypočte a od poplatníka vybere a odvede zúčtovací středisko po uplynutí roku ve lhůtě podle § 12 odst. 2 zákona.

(2) Do konce února po uplynutí každého roku provede zúčtovací středisko u každého poplatníka, jehož příjem podrobený této dani po odečtení položek uvedených v § 7 odst. 1 zákona přesáhl v uplynulém roce 25 000 Kčs, výpočet daně, provede zúčtování všech došlých záloh na daň s vypočtenou daní a případně přeplatky, pokud přesahují 10 Kčs vrátí poplatníkovi. Vznikne-li ze zúčtování přeplatek nepřesahující 10 Kčs nebo nedoplatek, zúčtuje jej se zálohami došlými v dalších obdobích, popř. vyzve poplatníka, aby uhradil nedoplatek přímo zúčtovacímu středisku. Neuhradí-li poplatník nedoplatek na vyzvání, požádá zúčtovací středisko okresní národní výbor příslušný podle místa poplatníkovy bydliště o vymáhání daňového nedoplatku.

§ 12

(1) Zúčtovací středisko i plátce odměn, který vyplácí odměnu přímo poplatníkovi (§ 5 odst. 1 písm. a) zákona], je povinen vést o každém poplatníkovi záznamy, z nichž lze zjistit všechny skutečnosti rozhodující o výši odměn a o sražené a odvedené dani. Na rubu vplatního lístku, jímž odvádí sraženou daň, je povinen uvést, jakou částku úhrnem srazil všem poplatníkům v období, za něž odvádí daň.

(2) Do 15. března po uplynutí každého roku je povinno zúčtovací středisko i plátce, který vyplácí odměny přímo poplatníkovi (§ 5 odst. 1 písm. a) zákona] zaslat okresnímu národnímu výboru na tiskopise vydaném ministerstvem financí hlášení o vyplacených odměnách a o sražené a odvedené dani z příjmů z literární a umělecké činnosti v uplynulém kalendářním roce.

*] Vyhláška č. 24/1967 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy.

§ 13

Zúčtovací středisko nebo plátců smí daň, kterou poplatníkovi nesrazil, srazit dodatečně, jen neuplynula-li promlčecí lhůta podle § 14 zákona.

Závěrečná ustanovení

(K § 16 až 18)

§ 14

(1) Daň podle tohoto zákona se vybere z doplateků a záloh vyplacených nebo poplatníkovi připsaných k dobru po 1. lednu 1969, i když jde o doplatky a zálohy na odměny za dodaná díla nebo provedené výkony před uvedeným dnem.

(2) Ministerstvo financí, popř. orgán jím zmocněný, upraví na žádost autora po projednání s pří-

slušným uměleckým svazem daň připadající na odměny za významná původní díla literární, výtvarná nebo hudební, na nichž autor prokazatelně pracoval po dobu delší než jeden rok, aby výše daně odpovídala průměrné odměně za činnost autora v jednotlivých letech, v nichž na díle pracoval.

(3) Počínaje rokem 1969 se zrušuje vyhláška č. 37/1965 Sb. k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění vyhlášky č. 145/1965 Sb.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení; použije se jí poprvé pro výpočet daně z příjmů z literární a umělecké činnosti z příjmů dosažených po 1. lednu 1969.

Ministr:

Ing. Sucharda v. r.

185

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

**o opravě tiskové chyby v zákoně č. 160/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1965 Sb.,
o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti**

Článek I bod 1 § 5 odst. 1 písm. a) zákona
č. 160/1968 Sb. má znít správně takto:

„a) sráží daň z odměn za literární příspěvky do
periodického tisku, rozhlasu a televize, z od-
měn za přednášky a z odměn za výchovné

koncerty včetně úvodního slova, nepřevyšuje-li
odměna v těchto případech 1000 Kčs; z odměn
převyšujících tuto částku a z ostatních odměn
sráží daň, jen předloží-li poplatník potvrzení
zúčtovacího střediska, že mu má být daň srá-
žena přímo při výplatě odměny;“

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Československá tisková kancelář

vydala v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění a kultury podle zásad stanovených vládou na základě § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. výnos ze dne 12. prosince 1968, kterým se vydávají seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám a matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým pracovníkům.

Výnos nabyl účinnosti dnem 16. prosince 1968.

Do výnosu lze nahlédnout v zaměstnaneckém odboru a v právním oddělení Československé tiskové kanceláře v Praze a v Československé tiskové kanceláři na Slovensku v Bratislavě.

Ústřední správa geodézie a kartografie

vydala podle ustanovení § 27 odst. 3 vyhlášky č. 96/1967 Sb. dne 20. prosince 1968 pod č. 6158/1968-2 výnos, kterým se stanoví zásady pro paušalizaci náhrad cestovních výdajů

Výnos se vztahuje na pracovníky orgánů a organizací Ústřední správy geodézie a kartografie, kteří bezprostředně provádějí nebo přímo řídí geodetické práce v terénu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 20. prosince 1968.

Zároveň se zrušuje výnos č. 7781/1964-13-356 o určení paušální náhrady podle § 27 vyhlášky č. 100/1964 Sb., uvedený v oznámení k vyhlášce předsedy vlády č. 129/1967 Sb. pod pol. XVII/42.

Výnos byl zaslán všem orgánům a organizacím Ústřední správy geodézie a kartografie, kde lze do něho nahlédnout.

Webrádia – srovnání průměrné odměny na stanici 2019 oproti předchozímu období			
Počet stanic	Odměna celkem 2019	Průměr na stanici 2019	Průměr na stanici 2018
1	7 500	7 500	12 219
2	7 500	3 750	6 109
3	7 500	2 500	4 073
4	10 000	2 500	3 055
5	12 500	2 500	2 444
6	14 500	2 417	4 073
7	16 500	2 357	3 491
8	18 500	2 313	3 055
9	20 500	2 278	2 715
10	22 500	2 250	2 444
11	23 500	2 136	2 999
12	24 500	2 042	2 749
13	25 500	1 962	2 538
14	26 500	1 893	2 356
15	27 500	1 833	2 199
16	28 500	1 781	2 062
17	29 500	1 735	1 941
18	30 500	1 694	1 833
19	31 500	1 658	1 736
20	32 500	1 625	1 650
21	33 500	1 595	1 746
22	34 500	1 568	1 666
23	35 500	1 543	1 594
24	36 500	1 521	1 527
25	37 500	1 500	1 466
26	38 500	1 481	1 410
27	39 500	1 463	1 358
28	40 500	1 446	1 309
29	41 500	1 431	1 264
30	42 500	1 417	1 222
31	42 900	1 384	1 423
32	43 300	1 353	1 378
33	43 700	1 324	1 337
34	44 100	1 297	1 297
35	44 500	1 271	1 260
36	44 900	1 247	1 225
37	45 300	1 224	1 192
38	45 700	1 203	1 161
39	46 100	1 182	1 131
40	46 500	1 163	1 103
41	46 900	1 144	1 133
42	47 300	1 126	1 106
43	47 700	1 109	1 080
44	48 100	1 093	1 055
45	48 500	1 078	1 032
46	48 900	1 063	1 009
47	49 300	1 049	988
48	49 700	1 035	967
49	50 100	1 022	948
50	50 500	1 010	929
51	50 900	998	958

Červeně
zvýrazněny počty
stanic, u kterých
dojde k nárůstu
odměny

Zeleně
zvýrazněny počty
stanic, u kterých
dojde k poklesu
odměny

52	51 300	987	940
53	51 700	975	922
54	52 100	965	905
55	52 500	955	889
56	52 900	945	873
57	53 300	935	857
58	53 700	926	843
59	54 100	917	828
60	54 500	908	815
61	54 900	900	997
62	55 300	892	981
63	55 700	884	966
64	56 100	877	950
65	56 500	869	936
66	56 900	862	922
67	57 300	855	908
68	57 700	849	895
69	58 100	842	882
70	58 500	836	869
71	58 900	830	857
72	59 300	824	845
73	59 700	818	833
74	60 100	812	822
75	60 500	807	811
76	60 900	801	800
77	61 300	796	790
78	61 700	791	780
79	62 100	786	770
80	62 500	781	760
81	62 900	777	751
82	63 300	772	742
83	63 700	767	733
84	64 100	763	724
85	64 500	759	716
86	64 900	755	707
87	65 300	751	699
88	65 700	747	691
89	66 100	743	683
90	66 500	739	676
91	66 900	735	668
92	67 300	732	661
93	67 700	728	654
94	68 100	724	647
95	68 500	721	640
96	68 900	718	634
97	69 300	714	627
98	69 700	711	621
99	70 100	708	614
100	70 500	705	608
101	70 900	702	1 020
102	71 300	699	1 010

Dohoda s provozovateli přenosu vysílání na období 2009 – 2018

Provozovatel zaplatí za přenos výkonů zaznamenaných na zvukových a zvukově obrazových záznamech za jednu přípojku měsíčně:

pro rok 2009	2,20Kč
pro rok 2010	2,40Kč
pro rok 2011	3,-Kč
pro rok 2012	3,40Kč
pro rok 2013	3,90Kč
pro rok 2014	4,40Kč
pro rok 2015	4,40Kč + inflace

Počínaje 1.1.2015 se vždy s účinností od 1.1. každého kalendářního roku navyšuje odměna o státem uznanou roční míru inflace.